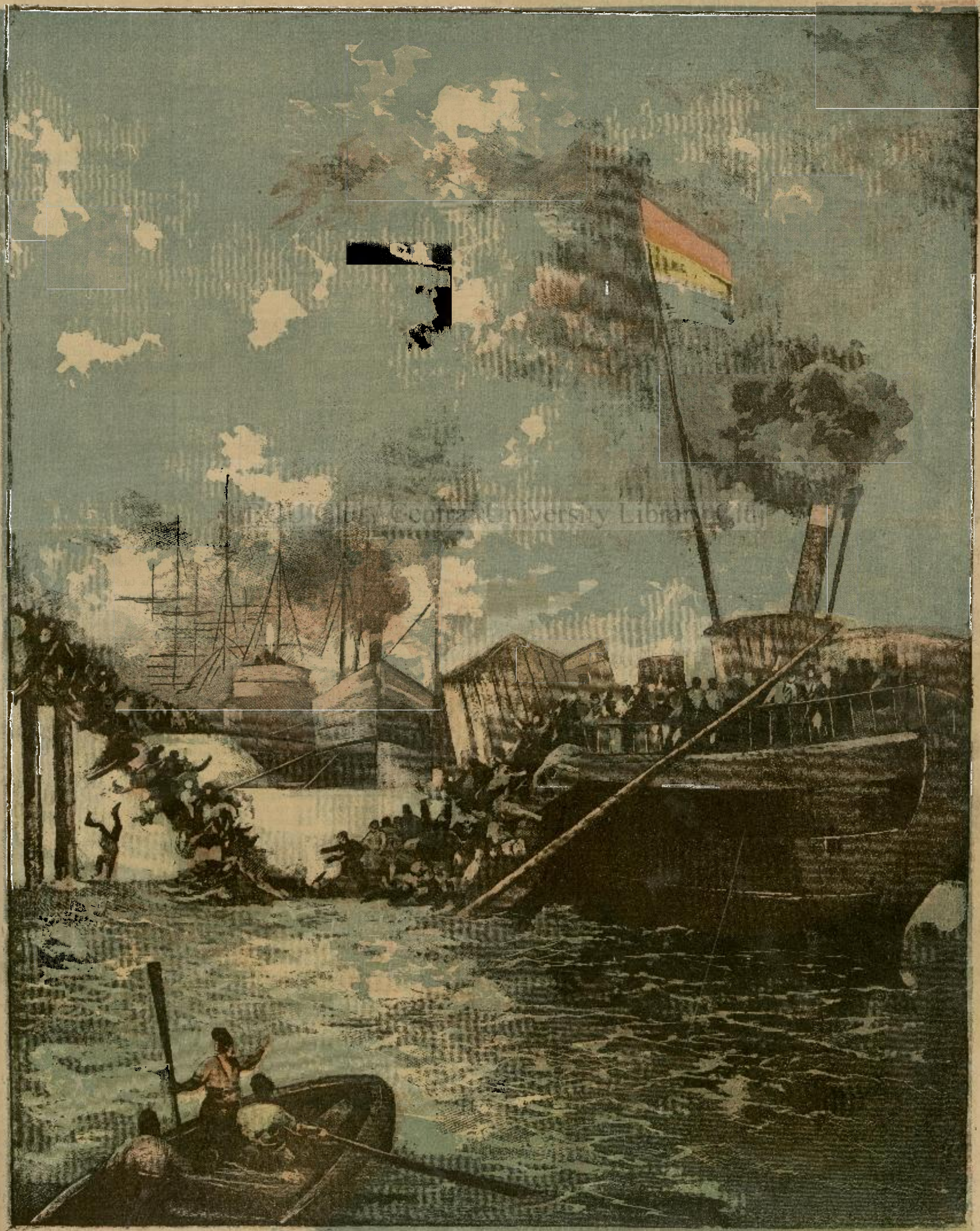

Universul Literar

LIBRARIA
UNIVERSITĂȚII
BUCUREȘTI

NENOROCIREA DIN PORTUL BRĂILA.(Vezi explicația)

Calendar pe 1894

Ortodox

Duminică, 29 Mai.—Mart. Teodosia fecioara.

Catholic

Duminică, 10 Iunie.—Margareta. Soarele răsare la 4.17; apune la 7.42.

SEPTĂMÂNA

Pe când popoarele se manifestează cu energie din ce în ce mai mare, guvernele mai leze se schimbă.

Regimul parlamentar, în toate statele, are de efect schimbarea cât mai deasă a guvernelor; acolo, unde ai crede că opinia publică e mai luminată, într'un fel sau într'altul în chestiile politice, crizele ministeriale sunt mai dese.

În Franța, schimbare de guvern, ca din senin și nu se știe pentru ce; în Ungaria, schimbare de guvern, pentru ca, lăsându-se fața să se aducă la iveală căpușcala aceleiași minister; în Italia, popularul Crispi cade de la putere, pentru că să fie interimatul.—Numai doar în Vatican nu s'a clătinat guvernul...

Pe vreme ce aceia, cari dispun de puști și de săbii se șfiesc ca să-și întruieze mijloacele de întrecere,—în pace, cu vorbă bună, popoarele se înțelege.

Și ele, cu toatele, se vor înțelege, căci e în firea omului ca să respecte individualitatea și dreptul altuia.

Dovadă, săptămâna aceasta, de asemenea pacnică înțelegere ne-a dat-o și ultimul banchet dat în onoarea lui Fava.

Puțin i-a păsat reprezentantului aproape al întregii presei italiene de convențiuni și alianțe.

Statele artificiale; popoarele lăstate din fire ca să trăiască ele între ele, fie-care cu ce e al său, dorindu-și fiecare belșug, dar neapăsând pentru aceasta pe alții, ci bucurându-se de fericirea vecinului.

Ura dintre naționalități e provocată de proasta organizare a statelor; ce mi-ar păsa, în adevăr, mie, român, să trăiască alături de mine un ungar, dacă el n'ar fi rău și n'ar voi peirea mea?

Roberto Fava, cu vorbă de pace a venit, cu condiția însă ca, dacă e vorba de împăcare între asasinii și victime, asasinii naționalităților să capituleze mai înainte, căci ei sunt cei vinovați.

Vinovat n'o fi fiind nici împăratul Austriei, care nu știe să și aranjeze treburile profesionale: în Ungaria nu șasește miniștri noi, de cât doară de ar schimba numele vechilor miniștrii.

Guvernele au cam ajuns la licitație, în mai toate țările; de ce nu s'ar face treburile pe față? Să se publice un concurs internațional pentru cine vrea să fie ministru.

Poate că sistemul ar fi mai bun de cât cel actual, când băta te alege când vii la putere și cu băta «te alegi» când ești în opoziție.

Vorbă unii inimos italian la banchetul dat distinșului nostru prieten, Fava: «Am avut patru copii; mi-au murit toți; v'ar pe voi, pe românii asupriți... Dați-mi o carabină!»

Nimic nu poate caracteriza mai bine de cât aceste vorbe, adanca dragoste pe care italienii o au pentru România, pe care o au latini toți între ei.

E drept, sunt neînțelegeri între surorile noastre cele mai mari; dar n'a fost și nu e antipatie de fire, ci sunt afaceri verozase de bancă la mijloc.

Dar, va ajunge vreimea ca și aceste banci cari învrăjbesc naționalitățile să dea faliment.

Amintiri din tinerețe

Care pe care?...

Eram de douăzeci de ani... Douăzeci în cap... Nu eram nici frumos, dar nici urt... C'asa sunt eu nici una, nici alta... Tot ceea ce știu e, că aveam,—și am,—pe vino'ncoa... Da un vino'ncoa de m'ndrăgeau fetele pe nevăzute...

M'ndrăgeau ele pe nevăzute, dar eu îndrăgii pe una pe văzute...

Of!... Doamne, ce mă bucașica de fată... Era blondă cum mi-a plăcut și imi place și acum, de și sunt cal bătrân... S'avea niște ochi mari, da mari ca două boabe de scrobeală albastră...

S'apoi avea și un păr, da ce păr! Lung și mătăsoș și de fața aurului! Și un sfn!... Muche Doamne! Gogoneț numai bun de mâncat...

Și închipuiți-vă că o chema pe d'asupra, și Margareta... Nu e așa că avea nume frumos?... Ba ce frumos!... Dulce la grăit, dulce de poment!...

**

S'asa Margareta, imi căzuse cu troncl... Muriam, nenisorule, după ea și mai multe nu... Știi, eram fisticit cum trebuie, ce mai ala bala-portocala, trei lei perechea...

Și nici ea nu făcea mutre la amoroarea mea... Imi primea curtarișeala cu v'zuta ochii și mi zimbea, de câte ori mă vedea, de simțiam furnici din tălpi până'n creștet...

Ba, într'o seară, la lumina mângăioasă a lunii, eu și ea, rătăciți de restul omenirei,—adecă a musafirilor potțiți la mama iubitei mele care țineuse sindrofie în seara aceea,—adăpostiți de pletele unei sălcii din grădină, în cântecul armonios al broaștelor dintr'un lac vecin, ne-am jurat iubire vecnică, dragoste nesfârșită...

Și să nu credeți că ne-am oprit aci Oh!... nu... am pus temeiul dragostei noastre și, pardon, ne am sărutat...

De, de!... Nu v'ar rușinați, nici nu v'ar superați... Eram tineri și ne iubiam cum sunteți tineri și v'ar iubiți...

**

Eram în culmea fericirii!... Și cum n'asfi fi fost... Auzi, d-ta!... Să iubești și să fii iubit... Cine n'ar fi vrut adică să fie în locul meu!

Îi jurasem s'o iubesc, imi jurase să mă iubească... Prin urmare iubirea noastră trebuia să fie bine-cuvântată și de D-zeu și de oameni...

De și aveam numai douăzeci de ani, mă hotărâi să mă leg la cap că prea era prea, dragostea mea...

M'am dus la tata și i-am spus hotărârea mea...

Tata m'a ascultat cu multă bună-voință... S'a uitat lung la mine, a zimbit și pe urmă mi-a zis încet, încetisor:—

Bine, fătul meu!... Să vedem!... V'ar închipuiți ce bucurie pe mine... Zburam prin cer, nu umblam pe pământ...

Ca vântul și ca gândul, am plecat să împărțesc vestea cea bună iubitei mele...

Eram sigur că Margareta o să simtă aceeași bucurie ca și mine și o să fie fericită tot ca mine...

D'a dreptul la Margareta m'am dus.

**

Mi s'a spus că era în grădină... Acolo am sburat...

Era seară și numai innul armonios al broaștelor din apropiere turbura tăcerea nopții...

Luna mângăioasă ca tot d'a-una, își plimba fața peste înverzitul pământ...

Margareta trebuia să fie sub salcia pletoasă... Acolo de sigur m'asteptă ca să i aduc vestea cea plăcută...

S'acolo cu adevărat și era. Acolo în locul acela unde pusese temeiul jurământului nostru...

M'apropiai palpitând, cu buzele tremurătoare...

Dar... Oroare! Am rămas trâznit în loc...

Șoapte de iubire răsuna din buzele ei întrerupte de dulci sărutări...

Jurăminte de veșnică dragoste se auzeau ieșind din acea gură mică și trândăfrie care mă fermecase atât de mult...

Dar acele șoapte, acele jurăminte, făcute și mie, Margareta le făcea acum altuia, și acest altul nu era de cât un din cei mai buni prietenii ai mei, un frate ca să nu zic mai mult...

Ce am simțit în clipa aceea, nu știu... Parcă mi s'a pus un nod în gât și am perdut vederea, dacă nu d'a buna cunoștința...

**

Ce să v'ar mai spui?... Margareta e soția prietenului meu, a bunului meu prieten... E fericită și pe mine m'a uitat...

Eu însă nu!... N'am uitat-o și nici că am s'o uit... O iubesc ca atunci și o voi iubi cât voi trăi... Am jurat aceasta în seara aceea: când rătăciți de restul omenirei, adăpostiți de pletele sălciei din grădină și în cântul armonios al

broaștelor, ne-am spus dragostea noastră înflăcărată... Am jurat aceasta și mă țiu de cuvânt... Cu atât mai rău pentru ea că nu s'a ținut...

S'acum, dacă v'ar place, bine; dacă nu sănătate și la vară bucate!...

Marion.

DOAR...

Doar ne facem că glumim.
Dar în fapt, răspunde-mi, dragă:
Nu'i așa că ne iubim?

Doar am vrea să ne certăm,
Dar ne împăcăm îndată,—
Nu'i așa?... Ne sărutăm?

Doar ne facem că fugim
Unul de altul tot d'a-una
Spune drept: nu ne nălmim?

Doar amorul pentru noi
Ni se pare-o jucărie,—
Dar... Cât plângem amândoi!...

CAROL SCROB.

Pângărați, Mai, 1894.

ȘTIINȚA

Procesul unui elefant.—Injecțiuni de doze de sulfură de carbon în pământ. — Piatra de ascuțit artificială.

Tip, cel mai mare elefant din menageria parcului central din New-York, a fost dat în judecată sub grava acuzare de încercare de omor, înainte a unei adevărate curți cu jurați, compusă din membri ai comisiunii municipale a parcurilor publice.

Cu toată gravitatea urmării, nu s'a crezut necesar, ca să se cheme acuzatul în persoană. După actul de acuzare, căruia i s'a dat citire de către secretarul comisiunii, Tip s'a încercat să omoare pe conducătorul său (cornaci) și, dacă n'a isbutit, aceasta numai în urma unor împrejurări nedependente de voința sa.

Comisarul, funcționând ca minister public, a constatat că elefantul mai comisese opt omoruri, ucizând rând pe rând opt dintre gardienii săi, și a cerut în contra lui pedeapsa cu moarte.

Însă, alt comisar, constituindu-se ca avocat al „acuzatului”, a explicat curții că Tip e cel mai mare și mai frumos elefant care a făcut vre-o dată parte din menageria parcului central.

«După ultimul său omor, declară oratorul improvizat, adică de trei ani, nenorocitul Tip a fost ținut în lanțuri și ar fi nedrept să fie condamnat la moarte pentru o simplă mișcare de nerăbdare.

Totuși, după o îndelungată dezbateră, curtea a dat un verdict de culpabilitate în contra s'ermanului Tip. Dar a hotărât, în același timp, să numească o comisie de anchetă ca să se știe dacă elefantul ucigaș nu e, poate, corigibil.

Dacă va fi socotit ca corigibil va fi lăsat în viață. Dacă nu va fi împușcat și scheletul lui va fi trimis muzeului de istorie naturală din New-York.

* Reiese din experiențele d-lui Aimé Girard că sulfura de carbon, injectată în pământ, în doze masive, sporește într-o măsură considerabilă abundența recoltelor.

Primele experiențe s'au făcut în ferma de la Faisanderie, Joinville de Pont apoi la Gonesse; ele au dat rezultate hotărâtoare.

Aceste experiențe urmează, și scopul învățatului academician Girard e a afla care e doza minimă de sulfură de carbon care să aibă o influență directă asupra vegetației.

* Nu e în tot d'a-una lesne să se procură o piatră bună de ascuțit cuțitele.

Un german, dr. Wolf, a inventat un procedeu de fabricare în chip artificial a unei asemenea pietre.

Se topește, într'un litru de apă, un chilogram de gelatină; apoi, luându-se precauția de a se opera la întunec, se adaugă o cantitate de 15—20 grame de bichromat de potasă, dizolvat mai înainte în apă caldă și 150 grame de silix pulverizat.

Se amestecă repede și se obține o pastă care, pusă într'un tipar, se poate face în ori și ce formă și e cel mai bun mijloc de a ascuți cuțitele.

Sapiens.

TOAST

ținut de colaboratorul nostru, d. Marion, cu ocazia banchetului din seara de 26 Mai, dat de presă, studenți și colonia italiană, în onoarea filo-românului și publicistului italian Roberto Fava, în sala marei stabiliment Hugo:

Fiu al surioarei noastre,
Verișorul iubit,
Salve, fie!... Scumpe oaspe,
Între noi, bine-ai venit!

Luptător pentru dreptate,
Ți-ai lăsat al tău cămin,
Și-ai venit să îți aperi neamul,
Neamul tău mareț, latin...

Și-ai văzut cum frații noștri,
Cei ce sunt peste Carpați,
Sunt de ura ungurească
Chinuți și impilați...

Ai văzut cu ce cruzime
Hunii toți se năpustesc,
Și cum vor ca să stîrpească
Tot ce-i suflet românesc...

Ai văzut și condamnarea
Marilor martiri—eroi,
Și din ochii lacrimi-lacrimi
Au pornit șiroi-șiroi...

Și ca frate, cu căldură,
Apărati-ai plângând,
Arătând la toată lumea
Pe român sub jug gemând...

Ție dar, Roberto Fava,
Ție, suflet patriot,
Cinste veșnică îți închină
Tot poporul român, tot...

O să pieci! Te du cu bine
Dar Roberto nu uita,
C'at lăsat aci o țară
Ce-i suroră cu a ta...

Nu uita să îți aperi neamul,
Neamul tău mareț latin,
Ce o parte încă zace,
Sub grozavul jug străin...

Nu uita Roberto Fava,
Luptă, luptă de eroi,
Și al tău nume, drept răsplată,
Fi va veșnic printre noi...

Și mai du tu, manci tale
Salutarea ce-i dorim:
E! Viva! Viva Italia,
Că ni-e soră și-o iubim.

CARTEA VIETEI

Cine zice orator, zice mincinos.

In toate artele, rafinarea e cel din urmă cuvint al progresului și cel d'antetei al decăderii...

Dacă ar fi să placă numai ființele amabile, atunci ar rămâne puțin oameni de iubit.

Arta teatrală e o carieră care are, din multe puncte de vedere, mare analogie cu aceea de print.

Când arta devine o știință, rezultă ceva ridicol care nu e nici artă, nici știință.

Ca să înțelegi o operă de artă, un artist, o școală, trebuie să îți reprezinti exact starea generală a spiritului și moravurile timpului cărora aparțin.

Curier judiciar

Găsea lui Ștrul...

Ștrul avea o găscă la care ținea ca la ochii din cap... O hrănea numai cu nucii, parola mea de onoare dacă mint.

Vrea jupânul să facă din ea niște suncă să te lingi pe dește și să scoată din spinărea ei cel puțin vre-o două kilograme de untură...

Dar într'o zi bietul Ștrul, sculându-se mai de dimineață și ducându-se la coteneaua unde se afla găscă, ia-o de unde nu e...

Incepu Ștrul să gârșie strigând'o prin curte:

— Gira!... Gira!... Ghischi!...

Da ghischi, pace, nu răspundea de loc...

Umbă Ștrul vre-o jumătate de ceas încoșa și'ncoala, gârlind mereti, până ce în sfârșit, dete D-zei să dea de ea...

Dar, vai!... În ce stare o găsi...

Era moartă-lată și cu burta'n sus!...

Numai de cât Ștrul își duse degetul la frunte și se ghîndi...

—Asti, își zise el, numai Gligore bărbierul a fost la mine...

Grigore bărbierul era vecinul lui Ștrul... Erau dușmanii de moarte amândoi... Și știți de ce?... Pentru că ori de câte ori Gligore vedea pe Ștrul îi zicea: „Lasă-mă de barbi că si rupe leaoca!...”

Și Ștrul, necăjit că avea, săracul, barbă, zicea:

— Pi mini lasi moi, si ti ia pi tini, tilhiroi!

Și Gligore se necăjea, și Ștrul se strimba, așa mereu, în fie-care zi...

Prin urmare numai Gligore purtase sambetele giștii!... Numai el o prăpădise după fața pământului...

Pe el dar la jidichitirie ca să se despăgubească de pierderea giștei!

Și iată cum într-o bună dimineață nea Gligore se pomeni acasă c'o cetafie care l'poftia techer-mecher să se prezinte cu mutra în fața d-lui judecător de ocol...

Șașa iată'i p'amendoi la înfățișare...

Se uită lung unul la altul și stău, par'că să se imbuce.

La chemarea procesului, amândoi apar la bară, tot furioși, tot încruntați. Judecătorul, lui Gligore.—Bine, d-le, ce-ai avut cu găsca omului?...

Gligore, minunat.—Care gască d-le? Ștrul.—Ghischi mea, mi rog...

Gligore.—Găsca d-tale!... Care gască jupâne?

Ștrul.—Care'i omorit la ea... Gligore încremenit.—Ei?... Ștrul.—D-ta... Ci iu?... Gligore.—Vai, de păcatele mele. Doamne!... Dar nici nu știu că jupânul are gască...

Ștrul.—Nu știți, he!?... Acuma așa iesti nu am ghischi, da iu avut, dar el la iu omorit...

Gligore.—Ți-am omorit eți găsca? Ștrul.—Da, d-ta... Gligore.—Când?

Ștrul.—Chind? Chind ai omorit la ea. Gligore.—Dar cum?

Judecătorul.—Cum?... Ștrul.—Cum?... Ai dat la ea otrava di soarici?

Gligore.—Ei?... Ștrul.—Ia, dum'ta... Ai vizut iu cu ochii!

Gligore, desperat.—Am dat eți otravă de soarici găștii d-tale...

Ștrul.—Da!... Gligore.—Dar cum?

Judecătorul.—Cum?... Ștrul.—Esti sați nu adivirat chi d-ta ai soarici?...

Gligore.—Da... Ștrul.—Și n'ai spus la mine că ai luat otravă ca să omori la ei...

Gligore.—Da... Ștrul.—Și la Paști nevastă d-tale, n'a scuturat prin cast...

Gligore.—Da... Ștrul.—Și n'ai spălat dulapurile?...

Gligore.—Ba da... Ștrul.—Și n'a pus pi urmă nevasti d-tale lighian cu apă'n curti...

Gligore.—O fi pus, de unde vrei să știu eu...

Ștrul.—A pus... Știi iu... Și ghischi ai bătut apă di la lighian și ai murit otrăvit...

Gligore.—Păi, eu am pus'o să bea din lighian?

Ștrul.—N'ai pus d-ta, dar ai pus nevastă d-tale apă cu cari spălat otravă în lighian și otrăvit ghischi!

Gligore.—Dar n'am pus'o să bea... Ștrul.—N'ai pus... Dar bătut ea...

Gligore.—Atunci ce sunt eți de vină? Ștrul.—Ai otrăvit apa...

Gligore.—Ei?... Ștrul.—Nu, d-ta; dar nevasta d-tale, care faci tot ună...

Gligore.—Taci jupâne... Ștrul.—Ce si taci, c'asa e...

Judecătorul.—Taci, că vorbesc eu... Ștrul.—Ticut!...

Judecătorul.—Bine ai făcut că o să vorbesc eu...

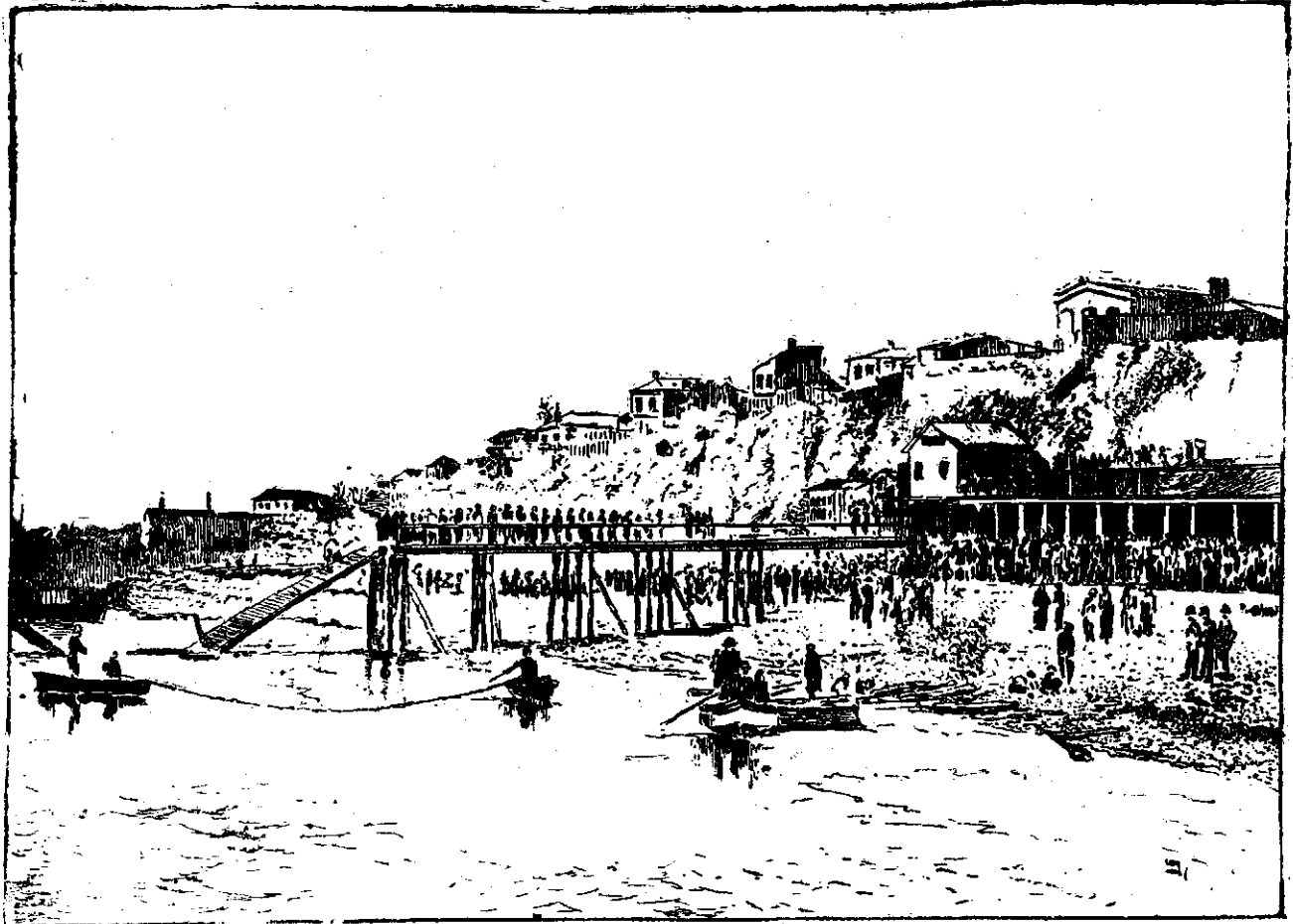
Și spre marea încremenire a lui Ștrul Gligore e achitat...

Miticuța.

UN PROVERB

Sângele apă nu se face.

(Românesc).

Debarcaderul agenției vapoarelor austriace la Braila.—(Vezi explicația).

SOCIETATEI „TINERIMEA ROMANA”

Cu ocaziunea aniversării a XVII

Dragă Tinerime, pe fruntea-ti senină Sufletu-mi azi vine cununii de anină Nu de flori ce moare, ci de-acele flori Ce voinici de luptă și cugetători Poartă pe-a lor frunte: flori nemuritoare, Care cresc în inimă calde, simțitoare!

În inimă strâns-am tainice comori Pentru dragi tovarăși, din ai vieții zori, Chiar din ceasu'n care pornit-am pe-un inuute, Care-avea în virful ideal de frunte, Ce cu toți, de-atuncea, l'am tot urmărit Și'n speranța noastră l'am tot înflorit!...

Când suntem atâtea inime focoare, Când în cartea țerei pagine frumoase Scris-am cu iubire, prin unire noi, Eă mai am speranțe multe încă'n voi, Dragi tovarăși, care vecinic veți lupta Pentru a da luminei strălucirea sa!...

Dragă Tinerime, mergi tot înainte... Din trecutul vieții, tu, cu fală'n minie, Să porți suvenirul acestor clipe mari, Când, cu transportare și cu-aventuri rari, Ai depus iubirea-ti pe al țerei sân, Lăsând pe altaru'i urme ce rămân!

Iar cine voit-a să tae al tui zbor Plece astăzi fruntea-ti cu onor!... Împietind cumuna-ti din a mea iubire, Iti urez eă încă progres, fericire... Și în câmpul luptei să nu desarmezzi Când un scop prea nobil sincer tu urmezi!

1894, Mai.

Al. I. Șonțu.

OAMENI ILUSTRI

Dr. Friedrich Wilhelm Weber s'a născut în anul 1813 la Ashausen. A învățat la Greifswald și Breslau, întâi filologia, apoi medicina și după ce și-a terminat studiile a făcut lungi călătorii în Germania, Franța și Italia.

El a exercitat profesia de doctor la stațiunea balneară din Driburg și mai târziu a fost medic la Sippspringe.

De la 1867 până la moartea sa s'a ocupat foarte mult: a citit continuu și

a scris diferite bucăți literare și nu s'a mai ocupat cu medicina.

De la 1861 până la 1893 a fost deputat în parlamentul prusian. Făcea parte din centru. Cap-de-opera sa e epoca *Dreizehnlinden*, apărută în anul 1878 la Padeborn. Cu ea și-a câștigat numele de mare poet al Germaniei.

Poema aceasta care a atins deja a 42-a ediție conține lupta păgânismului saxon în contra creștinismului, pe vremea Carolingilor.

Weber a murit în Aprilie, anul acesta la Nieheim.

LUCRURI DIN TOATĂ LUMEA

Un pod suspendat. — În acest moment se săvârșește în Nordul Germaniei o colosală lucrare, ce se poate compara din punctul de vedere al importanței, cu aceea a canalului de Suez.

Această lucrare constă dintr'un canal, *Nordostekanal*, care leagă Brunsbuttel (situat la îmbucătura Elbei) cu Holtenau, aproape pe portul Kiel. Canalul are 100 de kilometri lungime, 22 metri lățime la bază și 66 metri la suprafața apei, adâncimea e de 7 metri.

Printre lucrările ce a necesitat acest canal a fost și podul suspendat de la Grunshal, lucrare de o mare valoare din punctul de vedere al artei.

Grunshal situat între Elba și Eider, se găsește deci în mijlocul lucrărilor de terasament; a trebuit dar să se construiască o șosea, iar linia ferată să treacă pe d'asupra canalului.

Canalul fiind construit pentru trecerea corăbiilor mari, podul a trebuit să fie ridicat la o înălțime de 42 de metri, iar între stâlpii de sprijin s'a lăsat o distanță de 156,5 metri. Podul e construit în formă de arc.

Greutatea materialului de fier este de 1200 tone.

Stâlpii de sprijin, în număr de 6, sunt așezați pe un strat de 2—3 metri de beton d'asupra terenului.

Acești stâlpi sunt uniți între ei, câte două prin socluri de aproape 8 metri, lățimea pe care se sprijină boltele principale de 13, 27 metri și de 9,5 metri.

Fidelitatea logodnicilor în China. — Un ziar englez reproduce următorul raport al guvernatorului chinez din Ki-ang-si:

„Magistratul districtului Hsim-vu, mi-a comunicat, că la 1875, fiica unui funcționar inferior s'a logodit cu un tânăr dintr'o familie bună. Ziua nunții era deja fixată, când de odată mirele se îmbolnăvește și moare.

„Mireasa se duce la familia lui spre a asista la înmormintare, apoi a trăit acolo necăsătorită toată viața ei. Dar

mama fetei nu se învoi și ceru să aștepte întoarcerea tatălui, care plecase la drum. În timpul acesta mama logodi pe fată cu un tânăr dintr'o altă familie.

«Fata luă însă otravă, iar după ce medicii o scăpară de moarte ea nu voi să mănânce nimic, până nu i se permise a se duce la părinții răposatului ei mire.

«Acolo a trăit în liniște îngrijind de socru, soacră și de o bunică. Toți o iubeau. Pentru ei este și astăzi o mângâiere.

«În loc de ace de pâr ea poartă ghimpi lungi; și face rochiile din bumbac și trăiește mâncând buruieni amare.

«Toate astea le face de bună voe și însuși tutulor stimă și respect. Raportul de mai sus fiind veridic, rog cu profund respect ca Majestatea voastră să bine-vloască a recompensa pe această femeie virtuoaasă.»

UN SFAT

Transmisiunea tuberculozei într'o locuință ocupată mai înainte de către un tuberculos, de d. Peter Ducor.—Din observațiunile făcute în smul unei familii de 11 persoane, autorul trage încheierile acestea:

1. O spută tuberculoasă aruncată într'o parte a unei camere poate să se usuce și să rămână virulentă mai mult de două ani.

2. După gradul de virulență sați de atenuare, absorbiția pulverilor tuberculoase poate da naștere orî unei tuberculoze generalizate, orî unei tuberculoze locale.

3. Trebuie să se dea multă importanță distrucțiunii sputelor și dezinfecțiunii localurilor ocupate de tuberculosi.

Ilustrațiile noastre

Ilustrațiile din numărul nostru de azi reprezintă 3 schițe din portul Brailei, luate cu ocazia teribilei catastrofe de la debarcaderul vapoarelor austriace, întâmplată a doua zi de Paști.

Cea de pe pag. I colorată, reprezintă scena catastrofei, adică ruperea podului de la debarcader și căderea multimei de oameni în apă. Cele-lalte 2 reprezintă 2 vederi a portului Brailei: cheiul, lumea adunată acolo și podul care s'a rupt în timpul catastrofei.

H A Z

— Din toate punctele de vedere, imi pare superior un velociped unui cal. Nu cere de mâncare, nu trebuie îngrijit atâta.

— Așa e. Numai, în vreme de foamete e mai bun un cal, căci velocipedul nu se poate mânca.

Castelul Fermecat

ROMAN DE PIERRE SALES

XVII

— Da, ieri deja ne-am cununat la primărie.

— Ce să fac, ce să fac? bolborosi Naic frângându-și mâinele. Cu toate acestea, d-ta nu poți fi nevasta lui, d-soară, te conjur, nu te duce la biserică; cununia la primărie nu ne angajază la nimic pe noi bretonele. D-ta însăși spunea adineoarea că nu te consideri măritată. O, te rog, nu te duc; toate au să se strice în chip firesc, astfel îți vom da vreme ca să fugă; nu cer nici o pedeapsă pentru densus; vreați numai să dispară.

— Ah, Naic, la ce te gândești? de cine vrei să vorbești? Adineoarea îți vorbiam cu răutate însă în chip aproape rezonabil; dar acum...

— O să mă crezi oare nebună pentru că vreau să te desamăgesc?

«Ascultă, d-soară, s'a făcut abuz de d-ta în chip nedemn; un ticălos, un înșelător, te-a făcut să crezi că densus e d. Raymond de Kermeric pe când în realitate el nu e de cât matelotul d-lui Raymond, Anselm Treburnec, acel om pe care eu am avut nebunia să-l iubesc. Și eu nu voi suferi, nu voi permite săvârșirea unei așa crime.

— Sărmana mea Naic, murmură Emiliană cu blândețe în vreme ce pe față i se zugrăvea o nespustă melancolie, sărmana mea Naic!...

Vai! cum putea, după o așa afirmație, să se mai îndoiască de nebunia bietei fete!

Țărâna înțelese bine sentimentul stăpânel sale și borborosi cu un glas întunecat:

— Așa dar... așa dar nu mă crezi?

— Naic, durerea te rătăcește; deja de mult tu voiai să vezi pe Anselm în toți marinarii cu care te întâlneai; stăpânește-ți mâhnirea și mintea, o să îți se întoarcă. Ceia ce îți spuseși e așa de absurd.

— Așa dar ești hotărâtă să te duci la cununie, cu toate câte îți spusei, și diseară o să fii nevasta lui? Îți ești deja nevastă, nu-i așa? Ei bine, fie așa, cu atât mai rău pentru d-ta!... Ți-l las din toată inima, cu atât mai rău; nu mă mai ocup de asta, nimic nu mă mai privește... Însă copilul, ce o să faci cu copilul?

«Ha!, răspunde-mi.

Emiliană nu mai dădea nici o importanță cuvintelor ei și credea cu totul de prisos să-i răspundă. Credea că i e de ajuns să-i urmărească gesturile, privirea, și dădea din cap cu tristețe.

— Copilul, reluă Naic, copilul vă supără, nu-i așa? Ei, atunci dați-mi-l îndărăt; și de oare ce d-ta însăși respingi adevărul, te las în pace căci m'ai face la urmă să cred că sunt nebună!.. Inapoieste-mi copilul, vreau să-l am ca mai înainte. E al mei tot atâta cât al d-tale. Nu vreau ca omul acela să aibă vr'o dată autoritate asupra-mi, nu vreau, înțelegi?

Emiliană i puse atunci mâna pe frunte.

— Sărmană fată, tu ești bolnavă, fruntea îți arde, răsuflarea îți e iute ca în friguri. Îți trebuie odihnă și îngrijiri dragăstoase. Hai vino cu mine.

O apucă de mijloc și o atrase cu sine afară din podul șurei.

Naic o privea cu asprime și își strângea pumnii.

Și când ajunse în curte, se smuci de sub brațele ei și voia să alerge spre micul Marc care stătea cu spatele spre dânsa. Însă Emiliană o apucă din toată puterea și strigă ajutor.

Contele de Preuilly și Arnold apărură îndată.

— Vă rog, zise Emiliană, să fie tratată cu blândețe; nu e cu totul nebună; cu bunățate și cu dragoste sunt îndreptățită să o s'o vindecăm.

Naic arunca priviri furioase celor două bărbați care o apucară fie care de câte un braț; însă nu zise nici o vorbă. La ce folos să se obosească prin strigătele de disperare ce i se urcau în gât? Nu era mai bine să își păstreze toată energia pentru a își redobândi libertatea?

Se lăsă a fi condusă într'un vestibul mare al castelului. Și fiindcă dânsa păru d'o dată foarte liniștită, Emiliană se urcă în camera sa pentru ca să se îmbrace. Iar Arnold se depărta la câțiva pași de fațadă pentru ca să vadă dacă nu vine Raymond, cu care avea

să hotărăscă ce era de făcut cu nenorocita.

Naic nu mai avea lângă dânsa de cât pe d. de Preuilly care mormăia contra acestor complicații ridicole.

D'o dată, dintr'o singură isbitură, Naic îl aruncă la o parte, apoi se repezi afară; Arnold abia avusese timp s'o zărească când se trezi și densus jos; iar Naic fugia în toată libertatea spre partea de pădure care se întinde până la izvor.

XVIII

Nebună

Contele de Preuilly și baroneasa de Kermeric erau singurele persoane ce erau aproape să se înăbușe de graba ce puneau Emiliană și Raymond pentru a fi între densus bărbat și nevastă. De geaba toate obiecțiunile bătrânilor că pe de o parte e doliu că pe de alta nu se pot face bine și de o cinstea convenită unor așa mari familii, toate pregătirile; nu voiau să aștepte de cât strict timpul necesar pentru facerea publicațiilor.

Și părinții, doritorii de fericirea lor, trebuiau să le facă pe voie, mai cu seamă că Arnold și toată lumea din ținut erau de părere că ar fi fost o crimă să se amâne mai mult o fericire atât de mult așteptată.

Cât despre amănuntele materiale, trusoul, instalațiunile tinerilor căsătorii, Arnold, foarte respectos de un cumnat care avea să pozeze aproape patru milioane, se ocupase de toate acestea cu o așa mare activitate în cât toate erau gata cu șapte zile înainte de ceremonie; și toate celelalte dispoziții erau luate, toate invitațiile, pe hârtie cu armăniile amândoror familiilor, erau trimise.

De alt-fel activitatea asta îi servise de scuză pe lângă Claudiu Champagne căruia nu-i scrise de cât câte-va linii, în galop, spre a-i spune că era de absorbit și că, cu totul al altora, nu se putea gândi la el însuși, adică la proiectul său de căsătorie cu d-ra Berta.

Aștepta în liniște evenimentele, salvarea sau ruina definitivă a familiei Champagne.

Claudiu răspunde foarte rece că și densus era foarte mult ocupat, că tatăl său, nefind încă restabilit, nu putea să se miște din Havre, și prin urmare se afla în neputință de a asista la căsătoria d-soarelei de Preuilly.

— Cu atât mai rău pentru densus dacă s'a supărat, bombăni Arnold, însă dacă își închipue că o să ia pe soră-sa fără nișionul ei de zestre, atunci se nșală amar.

Și densus se mângăie repede prin nemăsuratele felicități ce li se adresau din toate părțile.

Toată gentilemia Bretagnei își făcea o serbare să asiste la consacarea fericirii celor două credincioși amorozați. Ceremonia n'avea de loc să fie respinsă cum anunțase cu mâhnire d. de Preuilly. De pe la ora zece drumurile erau brăzdate de trăsuri vechi care aduceau familiile foarte vechi, fie la Fréchais fie la d-na de Kermeric; fusese o muncă mare până să se stabilească lista persoanelor care aveau drept să facă parte din cortegiul. Unii mosafiri se opriau la Guildo, intrau în cimitirul ce înconjura biserică sau chiar în biserică. Și curând mulțimea deborda de amândouă părțile drumului, compusă din țărani, din marinarii și negustori, toți veseli, gata să aclameze pe miri.

Însă d'odată se produse un svon ciudat: Naic, sărmana Naic care era crezută îngropată în nisipul Arguenoului sau sub vr'o stâncă; apăruse și ea la nuntă și în dimineața aceleiași zile făcuse d-soarelei de Preuilly o scenă din care toți putuseră să constate că nenorocita era nebună.

D'abia avusese mulțimea timp să comenteze această știre aproape de necrezut, când iată șirul trásurilor se arată la cotitura drumului; după dorința contelui, mirii erau exacti.

În vreme ce membrii cortegiului se scoborau în fața bisericii, în mijlocul strigătelor de bucurie ale țărănilor, marinariilor și negustorilor, ale salutarilor și complimentelor prietenilor, Arnold, cu monoculul la ochi, îmbrăcat cu o eleganță extremă, se ocupa de tot și de toți.

Însă în momentul când cortegiul era să intre în biserică, Naic, cu părul despletit, cu ochii aprinși, apăru în ușa bisericii strigând:

— Nu veți merge mai departe.

Raymond și Emiliană, care erau deja foarte galbeni, deveniră vineți.

Și Emiliană, zise cu glas înăbușit:

— Ah, asta e prea mult mai la urmă! Arnold îi șopti la ureche.

— Vezi ce duce blândețea cu nebunii?... Dacă azi de dimineață nu ne al fi oprit s'o ducem unde trebuia dusă...

— Ah, acum îți dai voce să faci ce vei voi; cu adevărat, afacerea devine odioasă.

D-na de Kermeric întrebă:

— Ce este?

— Nimic, mamă, răspunde Raymond cu sângeră rece. Acea sărmană nebună. Trebuia să ne așteptăm la asta...

Naic stetea cu brațele încrucișate pe pragul bisericii. Se arăta așa spăimântătoare în cât nimeni încă nu îndrăznise să ridice mâna asupra ei.

Dânsa se crede în sfârșit stăpână pe pedeapsă; nimic nu era s'o mai împedice de a vorbi, de a proclama adevărul. Toțmai de asta nici nu se grăbia; simția toate spiritele atârinate de buzele sale.

Singur Raymond înaintă spre dânsa.

— Bagă de seamă, amicul meu, îi zise Emiliană cu dragoste.

Toți asistenții repetară:

— Ia seama!

Însă densus răspunde cu un ton de siguranță.

— Numai eu pot să fac cu blândețe pe această biată nebună să își vie în fire; alții ar brutaliza-o și asta nu o vreau.

Naic rise batjocoritor.

— Nebună, nu-i așa? Ai scornit asta pentru că nu mai mă poți împedica de a te demasca?... Mizerabile, ucigașule, înșelătorule!

Însă Raymond era înaintea ei, sdrobind-o cu statura sa înaltă, cu privirea sa dominantă, cu fața sa sgârbită, ale cărei linii respira cea mai spăimântătoare îndrăzneală.

Densus îi vorbi aproape gură lângă gură:

— Eu nu sunt rău, Naic; însă du-te d'aci să ai fi nenorocire de tine. Am luat toate măsurile contra ta: dacă urmez a fi nebună, o să fi închisă pentru tot-d'a-una, înțelegi? pentru tot-d'a-una.

— Tu trebuie să te duci d'aci, să fugi, dacă nu vrei să te dai de gol, răspunde dânsa cu tărie. Știi bine că n'am de cât o vorbă a spune, una singură.

Câte-va secunde fu o tăcere spăimântătoare în cursul căreia Raymond păru a voi să străpungă cu privirea ochii nenorocitei. Unii erau încredințați că densus o hipnotiza, că avea s'o liniștească, să evite, astfel precum zi sese, d'a fi tratată cu asprime de către alții.

Și credința asta i aducea noui simpatii; toți ziceau că are o inimă nespūs de bună fiindcă împingea răbdarea până la un așa punct.

Însă d'odată Naic îl dete la o parte și făcând un pas spre mulțime, strigă:

— Aflați dar toți!...

Mai mult nu putu să zică; la o chemare a lui Raymond, două oameni se repeziră de lângă cele două uși mai micie ale bisericii, Dominic și gardianul câmpenesc; și mâinile lor căzură cu greutate asupra umerilor nenorocitei.

— O, ticălosule, ticălosule! strigă dânsa întorcând capul spre Raymond.

Acesta mereu venet, însă cu totul stăpân pe sineși, nu dădea nici un semn de mânie. Și, cu glasul său mereu slab însă foarte distinct, zise:

— Știi ce țiam spus Dominic; s'o duceți la primărie însă cu cea mai mare blândețe; nu uita dragostea ce a avut pentru mine. Țineți-o bine însă fără să-i faceți vre-un rău.

Dânsa se sbătea în mâinile celor doi oameni și mânia, indignarea, o înăbușau așa de tare în cât în curs de câteva secunde, îi fu cu neputință să vorbească.

Dominic și gardianul câmpenesc o siliră să scoabe treptele.

Întâmplarea făcu să se afe lângă baroneasa de Kermeric căreia îi zise:

— D-nă, d-nă... Nu e densus ăsta e Anselm!...

Baroneasa făcu un gest disprețuitor. — Dă-mi brațul, Raymond, zise dânsa cu o liniște absolută.

Pe urmă, pe când urca scara dânsa zise iar:

— Vezi tu, Raymond? ai fi făcut bine s'o închizi din ziua întâiu.

Naic disperată, se adresă mulțimei și cortegiului care intra în biserică:

— Ascultați ce vă spun, ăsta nu e Raymond de Kermeric! ăsta e Anselm!... Anselm Treburnec, logodnicul meu, înțelegi?

Toți, din toate părțile, îi răspunseră cu risete, cu dătururi din umere. În tot ținutul se cunoștea de mult mania ei și Dominic traducea opinia generală zicând:

— Asta e poate a o sută oară de când recunoși pe logodnicul tău, sărmana mea Naic; hai, lasă, nu mai face atâtea marafeturi; caută mai bine de îți vino în fire; alt fel ai să îți putezească oisele în balamuc!...

Și o țiri după sine fără prea mare asprime. Pe drum se făcea din ce în ce gol mai mare. Acel care nu găsiseră loc în biserică se grupaseră în cimitir.

Naic, văzând atunci că n'are cine s'o asculte de cât niște băieți inconștienți, începu să plângă. Ei, ce, un așa rezultat trebuie să aibă devotamentul ei? Acea mamă pe care voise s'o lumineze asupra grozniciei înșelătoriei, nu și dăduse măcar oboseală s'o asculte? Acea logodnică pe care voise s'o smulga din mâinile unui bandit, o alungase cu scârbă de lângă dânsa?!

Iar ea, ca răsplătă, avea să fie lipsită pentru tot-d'a-una de sărutările dragușului ei, avea să fie supusă la poezia cea mai groznică.

Nebună!!

Cuvântul acesta era destul pentru ca toți s'o admită în acea temniță, s'o supună la cele mai mari torturi, fără dovezi, fără nici o examinare.

În momentul acesta se revăzu întinsă pe pat în acea cochetă cămaruță din Havre, cu ténurul acela blând și delicat stându-i la cap și oferindu-i prietenia sa... O! ce aproape fusese de fericire!

Și fiindcă dânsa, în loc să stea acolo preferase să își facă datoria, era acum tratată ca o criminală.

Și îndată auzi iar, răsunându-i la ureche, glasul slab și amenințător al lui Raymond:

— Du-te de aci să... nenorocire ție... Densus dispunea cu nerușinare de libertatea ei.

— Eu îl super... n'a putut să mă omoare, mă închide ca nebună. Și totul s'a terminat... Și dacă alții l'ar supăra... Dacă micul meu Marc!...

De două sau trei minute părea liniștită. Cândindu-se la soarta ce putea să aibă micul său Marc, se cutremură și un țipet sfâșietor îi isbucni dintre buze. Dominic și gardianul câmpenesc care instinctiv îi slăbiseră strânsoarea o strânsură acum din nou foarte tare.

Dânsa nu se plânse și din nou merse liniștită fără să mai opună nici o împotrivire.

Însă examină pe cei două bătrâni cu coada ochiului și constată că erau deja la față căramizii. Vădit, densus începuse a sărbători de dimineață fericirea tinerilor soți.

La o scurtă distanță de primărie, Naic se opri blândă, aținti asupra lui Dominic o privire blândă, cătuși de puțin rățăcită și îi zise cu un ton dragăstos:

— Iată te și pe d-ta, bunul meu Dominic! Dar ia spune, cum se face că mă ții de mână?

Bătrânul marinar zimbi larg și făcând un semn de înțelegere gardianului câmpenesc, zise:

— Ce îți spuneam eu? În afară de asta dânsa are capul ca mine și ca tine...

Pe urmă, atingând cu palma obrazul fetei, adăogă:

— Bravo, mica mea Naic; iată, așa mi place să te văd, cu frumoasa ta figură înțeleaptă și cu frumoșii tăi ochi blânzi!... Mă prind că de-acum tu n'o să mai repeți minciunile de mai adineoarea... ce zici?

De obicei, pentru lucruri mari ca și pentru mici, Naic avea o groază instinctivă de minciuni, de șiretlic. Însă acum văzu bine că dacă stăruia în adevăr, era perdită. Și avea preștiința că micul său Marc avea să fie îngrozitor de nenorocit.

Pe când cu puțină îndemănare și îndrăzneală...

Și își făcea socoteală:

— La biserică ai să stea mai bine de un ceas...

Se prefăcu foarte mirată de întrebarea lui Dominic.

— Ce minciuni, Dominic?

— Acelea pe care le spuneai mai adineoarea în ușa bisericii.

— Care biserică?

— Ei, la sfânta Fecioară de Guildo, unde se însoară azi d. Raymond.

— Ah, se nșoară!... dar atunci tre-

buc să mă duc să mă îmbrac și eu la mătușa mea... nu pot să mă duc așa 'n trențe la biserică.

Dominic se plecă spre gardianul câmpesc.

— Ce zici tu de asta?

— Zic că ar fi o idee.

— La mătușa sa o să fie liniștită, răbdătoare...

— Da, pe când la primărie e în stare să ne spargă tot... și pe urmă nu arată de loc a fi nebună...

Dominic examina încă un moment pe prizoniera sa.

— Dacă 'mi făgăduiești să fi cuminte, Naic.

— N'am fost tot-d'a una cu minte, Dominic?

— De, știu și eu... une-orî nu prea... în sfârșit o să facem așa cum vrei tu...

Căliba în care locuia mătușa Naicei era situată la vr'o sută de metri de sat, de partea Arguenonului, pe marginea unui drum prost de mână a treia.

Mătușa fetef, o biată babă pe jumătate stinsă, neșind mai nici odată, se hrănea de la găinele ei și din grădina ei.

Când Naic și conducătorii ei sosiră lângă gard, dâna tocmai căuta cuibarele de ouă.

Fata o chemă pe d'asupra gardului iar baba auzindu-i glasul, scăpă ouăle de se sparseră.

— Tu ești? tu ești cu adevărat?

Baba o plânsese ca moartă, ba încă 'i plătise și două sărindare la biserică.

— Cum se face asta, Naica mea?

— Am să 'ți spun pe urmă, mătușă; dar mai întâi dă puțin rachiū oamenilor ăstora, care m'au însoțit până aci, pentru că... pentru că... mi se pare că am fost cam bolnavă...

Zicând așa ridică o privire întrebătoare asupra lui Dominic și a gardianului câmpesc.

— Tocmai așa, ziseră dânsii.

Baba îmbrățișă repede pe Naic apoi imediat, cu tot respectul ce 'i inspiră gardianul câmpesc și Dominic, luă din unicul său dulap unica sa sticlă de rachiū.

Naic, mereu blândă și liniștită, ștergea paharele.

După ce Dominic bău rachiū și se șterse la gură, zise fetef că nu va avea timp să se gătească și să se ducă la biserică spre a asista la cununie că era mult mai nemerit să stea pe loc spre a vedea nunta la întoarcere de la biserică.

Naic se 'nvoi și umplu din noti paharele. Însă oamenii ziseră că le e destul. Atunci Naic exclamă:

— Asta în sănătatea d-lui Raymond!

Oamenii băură atunci și se priviră asigurați; boala fetef trecea văzând cu ochii, nu vor mai avea trebuință s'o îngrijească, puteau să se întoarcă la nuntă să petreacă și dânsii.

Se plecă unii spre alții și 'și comunică părerile la ureche și se felicită de rezultatul dobândit atât de lesne.

— Hei, zicea Dominic, dacă am fi închis-o la primărie era mai rău, pe când aci...

Gardianul câmpesc răspundea clipind din ochi:

— D. Raymond o să fie foarte mulțumit.

Naic se întorcea prin oada, îmbrățișă cam cu ferbințeală pe mătușa sa care o privia uimită și răspundea la întrebările ei necontentite:

— Da, mătușă, acuși îndată său diseară o să 'ți spun tot, tot...

Și cu încetul se apropia de ușa care da în grădină; și fiind-că cei doi oameni erau aplecați unul asupra altuia, dâna putu să încuie ușa, să scoată cheia și s'o pună în buzunar.

— În sănătatea d-șoarei Emiliana!

Și pe când dânsii își sorbeau alcoolul, Naic scoase cheia de la ușa principală, se repezi afară, încuie ușa întorcând cheia de două ori, și o croi de fugă pe câmp.

Dominic și gardianul câmpesc nu 'și venise încă în fire din uimirea ce 'i coprinsese, când dâna ajunsese deja în drumul mare, la două sute de metri mai la vale, și apucase spre podul riuului Arguenon.

Cei doi bătrâni, după ce zgâlțâiră în zadar ușile, făcură un semn rău babei, învinovățind-o că e complice. Apoi căutară instrumente ca să spargă ușa de oare-ce ferestrele aveau iare groase. Găsiră în sfârșit o lopată și un ciocan cu care izbutiră a eși afară după câteva minute, vreme în care Naic se de-părtase foarte mult.

Ajungând la drumul mare, bătrânii stătură un moment la gânduri: în ce parte apucase Naic? căci în zăpăceala

lor nu băgaseră de seamă; să se fi dus la biserică său să fi apucat spre Arguenon?

După o discuție grabnică se hotărâră să alege în sat încredințat că Naic se duse la Sfînta Născătoare de Guido spre a 'și rănoi extravagantele.

Însă la marginea satului, niște femei cari așteptau trecerea cortegiului, spu-seră că nu văzură pe Naic trecând pe acolo.

Bătrânii se întoarseră îndărăt, injurând, părăndu-le rău atunci că nu se despărțiseră spre a apuca unul într'o parte și altul într'alta.

— Dar ea e voinică, observă Dominic, trebuie să fim două spre a o dovedi și a o întoarce îndărăt.

Îndată ce zăriră malurile riuului Arguenon, furia lor creșu. Tocmai trecea pe apă un vas cu pânze și podul se întorcea în lungul cursului apei pentru ca vasul să poată trece.

Dacă Naic trecuse deja rîul, atunci ea era înaintea lor cel puțin cu un kilometru și în curând avea să fie cu două, căci dânsii trebuiau s'aștepte ca să treacă vasul și apoi ca podul să fie întors la loc.

Se repeziră spre pod zicându-și tot felul de prostii, aruncând unul asupra altuia răspunderea acestei întâmplări urite.

Dominic, îndată ce crezu că putea fi auzit de căpitanul de port, amical seșu, începu să 'i strige. Însă acesta, prea ocupat cu manevrarea podului, nu răspunde. Și convorbirea nu începu de cât atunci când Dominic fu chiar lângă pod.

— Văzută 'ai pe Naic?

— Cum nu.

— Când?

— Sunt vr'o zece minute.

— Alerga ca o nebună, nu 'i așa?

— Nu alerga de loc; mergea încet; adevărat că rochia nu 'i era în regulă, dar dâna părea foarte liniștită, și mi-a dat și bună ziua.

— Trebuia s'o oprești.

— De ce?

— E nebună.

— Nu vorbi prostii; arăta la față mai cuminte de cât tine. Cele ce s'aud sunt basme de copii.

— Vrea să zică nu fugea?

— De loc; mergea foarte frumos; mi-a zis atata: «tată Remi, lasă-mă să trec înaintea vasului.»

Naic, îndată ce ajunsese aproape de pod, își încetinise pasul pentru ca să nu deștepte bănueli.

Și după ce trecuse podul, urcase coasta tot încet, ca o persoană care se preumblă.

— Ah, ticăloasa! știu eu bine că e încă nebună; te-a tras pe sfoară, șermanul meu amic; în sfârșit grăbește să fie podul gata pentru ca s'o prindem mai curând.

Trebuiră s'aștepte să treacă vasul și ca podul să fie așezat la loc pe stâlpi; apoi se repeziră amândoi din nou injurând plini de sudoare.

Urcară coasta în fugă și când ajunseră în vârful dealului se uitară pe tot lungul vizibil al drumului cotit ce ducea de cea-l'altă parte a dealului, însă nu zăriră nici o silueta Naicei.

Era mai bine de zece minute de când Naic apucase pe unul din acele drumuri strimte, întortochiate ce despart lanurile de grâu. Și fiind-că nu se întâlnise cu nimeni, ea era sigură că nu 'i va găsi nimeni urma mai curând de două ceasuri.

Și pe când gardianul câmpesc și Dominic își urmau drumul găfâind spre Frogon și Ploubalay, dâna apuca pe niște poteci, pe după niște trunchiuri mari de copaci și se apropia de Frochais.

Ah, acum îi părea rău de intervenția sa care era cât pe aci să 'i servească nu la alt-ceva de cât a o face să 'i peară libertatea. Acum era hotărâtă să lase în voia înșelătorului și pe baroneasa de Kermeric și pe d-ra Emiliana. Ori-ce lucru se poate face, numai ca să scapi pe cine-va de la rău fără voia lui, nu.

Însă mititelul nevinovat nu trebuia să rămână între mâinile lor; de oare-ce dânsul avea să fie pentru tot-d'a una un copil părăsit, fără tată, fără mamă, dâna avea drept să 'i ia îndărăt.

— Toți cred că eu sunt mama lui, d. de Preuilly, d. Arnold, baroneasa și tot satul... Ei bine, vreau ca credința lor să nu fie minciună... De oare-ce mama lui și acela care se pretinde tatăl lui, l'au renegat aproape, el e al meu, numai al meu... O, adoratul meu!...

Nu 'i iubea dâna ca și cum l'ar fi

purtat în sin? Nu 'i avea de când se născuse? Își amintea ce rău îi păruse odinioară că nu putuse să l'alpțeze.

Raymond, adevăratul Raymond, îi zicea odinioară, pe jumătate rîzînd pe jumătate foarte serios:

— Tu o să te măriți în același timp când eu o să mă 'nsor; și dacă împrejurările ar face ca nevasta mea să nu poată alăpta copilul meu, atunci o să 'i alăptezi tu, așa precum mama ta m'a alăptat pe mine.

Între ei amândoi fusese tot-d'a una o dragoste aproape familiară.

— Fiul lui e al meu, numai al meu, exclamă dâna.

Pentru a pătrunde la Frochais, făcu ca în ajun; se urcă spre castel prin pădure, prin poteci neumblate, pe unde credea că n'o să întâlnească servitorii.

Luase acum o hotărâre prea energetică; însă cu cât se apropia de locuință cu atât începea să tremure din cauza sgomotului ce 'i ajungea la urechi. Și când sosi aproape de marginea din spre castel a pădurei, stătu câteva minute nemișcată, înțelegînd tocmai atunci greutatea întreprinderii sale.

Castelul, pe cât de liniștit fusese dimineața, pe atât era acum de insuflețit, ca un stup de albine.

Pe ferestre, Naic putu zări mese lungi ce se așezau în salon, cea mai mare încăpere din castel, pentru invitați; iar pe pajiștea verde se ridicau mese de lemn, aproape necioplite, pentru țeranii.

Vr'o zece servitorii, într'adins aduși din Rennes, alergau încoace și încolo aducînd mîncări, sticle pline, teancuri de farfurii; bătrâna bucătăreasă Gaudina stătea, pe jumătate înebunită la ușa vestibulului, pentru a da indicațiile necesare; iar oamenii fermei ajutau la organizarea mesei populare.

Micul Marc, zîmbitor, cu hainele aproape neperiate, se urcase pe una din mesele de pe pajiște și bătea din picior strigînd:

— Tra la la... laleridera!

Său:

— Turnule, ia seama, turnule, ia seama să nu te prevăli.

Cum putea Naic, în astfel de condiții să ia copilul și să fugă fără a fi urmărit?

— O, Doamne, Dumnezeu, nu mă lăsa!

D'abia pronunțase vorbele astea când văzu un găligan de servitor repezindu-se spre masa unde se afla copilul și întrebînd pe unul din oamenii fermei:

— De unde e vermina asta?

— Ah, uite, dacă i-ai da o calca-vură, n'ar face rău, zău. Pe noi ne-a oprit să nu ne atingem de dânsul; dar drept îți spun că i s'ar cădea o chel-faneală.

Servitorul se adresă mititelului:

— Ha! bâte, dă te jos d'acolo.

Însă Marc, de și avea o inimă foarte bună, era incapabil să se supună îndată la poruncă. Și cu accent desăvîrșit parizian, răspunde:

— Dacă 'mi vorbești așa, nu mă scobor.

— Nu te scobori!

Servitorul își întinse brațul lung; Marc, se dete la alt capăt al mesei și în vreme de două sau trei minute fu o urmărire comică în care vreme omul injura, copilul se strâmba. În sfârșit, servitorul furios se repezi de o dată peste curmezișul mesei și răsturnă masa. O mulțime de farfurii se sparseră, isbindu-se una de alta.

Copilul înțelese nesocotința ce făcu-se și pedepsa straișnică ce l'ăștepta și pentru ca să scape de bătaie, fugi firește în pădure care era în fața lui, fără măcar să 'și frece genuchii la care se isbise rău în cădere.

Instructiv, Naic, își împreună mâinile și ridică spre cer o privire de ne-pusă recunoștință.

Dumnezeu îi ascultase rugăciunea.

Servitorii în dorința lor furioasă și grotescă de a pedepsi un copil neresponsabil, îl urmăriră până la marginea pădurei; însă Marc era așa fugaci în cât dispăru în câteva clipe.

— Ne perdem vremea de geaba, zise atunci servitorul cel străin, nu mai e de cât o jumătate de ceas până la so-sirea meselor.

— E adevărat, zise cel-l'alt servitor, și pe urmă e mai bine să 'l lăsăm fugit căci trica o să îl facă să nu se mai întoarcă și așa o să ne putem căta de treabă în pace.

Servitorii se întoarseră la afacerea lor și nimeni nu se mai ocupă de dispariția copilului.

Acesta mândru, că biruise așa mari dușmanii, își scoțea capul și corpul de după copacul care 'l ascundea și cu bravura 'i înăscută se întorse ca să se strâmba la servitorii, când d'odată, îndărătul lui, un glas foarte dulce, un glas adorat murmură:

— Marc scumpul meu!

Dânsul căzu în genuchii speriat, căci poate fi cine-va viteaz contra oamenilor, chiar celor mai voinici, însă nu contra unei stafii.

Borborosi cu dinții clătănind:

— O, nu mă speria, Manaic! îți făgăduiesc că o să fiu mereu cuminte, dar nu mă speria.

Naic ghici îndată ce se petrecea în acel mic spirit aproape de totul fasonat de dâna; era de neapărată nevoie să nu sperie acel mic tesaur dacă voia să 'l ia cu dâna. Și cu toate astea n'avea mai mult de câteva minute spre a dispăre fără să fie văzută.

Dumnezeule, avea-va să găsească oare îndată cuvîntul trebuincios pentru a convinge pe Marc?

— Și de ce-ai avea tu frică de mine micul meu Marc?

Avu puterea să spună această întrebare fără ca cea mai mică emoțiune să 'i tremure glasul.

Marc, puțin mai cu inimă, zise:

— Pentru că tu ești moartă, Manaic.

— Cine 'i-a spus asta?

— Domnul...

— Care domn?

— Acela care a venit de m'a luat de la Paris...

— Ia gîndește-te, copile, tu ai visat asta? Se vede că te ai deșteptat acum? Știi bine că visezi toată noaptea... Hai vino și mă sărută...

— Unde ești? întrebă dânsul apucîndu-se de copac.

— Cum vrei să mă vezi dacă stai cu spatele la mine?

Marc își întinse capul foarte încet și zări în sfârșit pe mama Naic a sa, drăgăstoasă, zîmbitoare, întinzîndu-și brațele. Totuși, avu neîncredere; însă își aminti că stafiile nu s'arată de cât nop-tea și atunci era ziua cu soare.

— Vrea să zică nu ești moartă? A-tunci cum se face că...

Își puse mîna pe fruntea lui.

— Tu zici că am visat toate astea?

— De sigur.

— Ei dar vezi că visul nu ține atîta... Atunci poate că am fost bolnav și am visat și ziua...

— Da, tocmai, ai fost bolnav, declară Naic cu hotărâre.

Și fu coprinsă de o mare fericire.

Însuși copilul îi dădea ocazia pentru toate explicațiile.

— Așa dar, daia am venit eu la țară pentru că eram bolnav?

— Da.

— Tu n'ar avut vreme să vii cu mine făcea corsete?

— Da.

— Însă domnul acela 'mi spusese... Ce om ciudat...

Micul său crier nu era intru totul mulțumit...

— Și acum ai venit să mă ieși?

— Da, și trebuie să plecăm îndată.

— O, ce bine 'mi pare.

— Ce, nu s'au purtat bine cu tine aci?

— O, nu... numai d-șoara... și încă și ea plîngea când venia să mă sărute...

Trebuie să mă duc să 'mi iau ziua bună de la dâna... S'a dus la biserică... S'a dus să se mărite... Era îmbrăcată în alb...

— Vezi că 'mi-e teamă să nu scăpăm trenul... știi tu, drumul de fier...

— Da, da, care are o fluerătoare mare... Dar în altă zi o să venim să ne luăm ziua bună... Și pe urmă trebuie să 'mi iau lucrurile... Am o carte cu poze frumoase pe care mi-a dat o d-șoara...

— N'ar grije, am luat eu tot ce e al tău; toate sunt gata, hai...

— Da, da, hai să mergem repede mama Naic.

Acum spaima și mirarea copilului trecuseră; vădit, toate nu le înțeleșe, însă fu sigur că mîna aceea care apuca pe a sa era în adevăr a Naicei și afară de asta 'i cunoștea rochia; numai bonetul îi lipsia însă văzuse deja pe mama sa cu capul gol.

— Ia spune suntem departe de strada Nolle?

— Nu așa departe drăguțul meu.

— Vezi că eu așa vreau să mă întorc aci, căci îmi place pădurea. Ah, să vezi ce bine e aci de jucat de-a ascunsele...

A se citi urmarea în «Universul Literar» de Dumineca viitoare.

CRONICA

Pașania mea

Eu și cu alde neica Badea
Am pornit în târg la Moși,
Să bem țuică d'aia rece,
Să'mbucăm ceva gogoși...

Și din țuică iar în țuică,
Zău, pardon, ne-am țuicărît,
Să ertați, d'asa cuvinte,
Dar eram... eram, c'ăit...

Ce'Y trăzi ni lu' neica Badea
Nu că zor la Iliad,
Și m'am dus să' fac pe voie,
Și la pungă ca să'l... rad...

Dar m'a ras pe mine d'ensul
Fără apă, nici săpun,
Și mi-a tras un ronghiu în lege,
Ce mai-ce mai!... Foarte bun...

Cum intrarăm în grădină
Ne-ășezarăm într'un loc,
Unde dame erau multe
D'alea colea, știi boboc...

Și se pune neica Badea
Pe baterii și pe fleici,
De beați zdravăn, cu plăcere,
Curat, zău, ca șapte-zeci...

Neica Badea'n scurtă vreme
Se turti, ș'atăta tot,
Dar cerea meruți și tare
Să'Y dea boturi peste bot...

Uf!... Și când la plată fuse
Neica Badea adormi,
Și, zău, chelnerii pe mine,
Toți cu toți, zău, sării...

N'aveam ban, o spu' pe cinste,
Că voiam în Iliad,
Ca pe scumpul nostru Badea
Să'l beați bine și să'l rad

Ce să'l razi!.. Că n'avea'n pungă
Nici lăscăie de para,
Și toți chelnerii n'cepură
Redingota a'mi desbrăca...

Și așa, în vestă numai,
Și cu Badea, dracul ia,
Am plecat din Moși ca cură
Zău, plouată cum e ea...

Și acum când voi veți merge
În grădină'n Iliad,
Luați parale multe'n pungă
Că alt-fel cel-l alt' v' rad.

Nicodem.

STIRI PRIN POSTĂ

Franta.—Mai multe ziare franceze propun și susțin ideea de a se duce în Pantheon cadavrul lui Gambetta.

Aceasta ar fi o manifestație anti-germană.

— Socialiștii din Franta au decis ca să constituie o mare ligă a societății de tir, care, exercitându-se și organizându-se, să se poată împotrivi, în caz de revoluție, armatei regulate.

Italia.—A sosit la Roma d-soara De Felice, fiica deputatului osândit la Palermo. I s'a făcut o ovație de o sumă de oameni.

— Catolicii din Italia au trimis o depeșă de mulțumire papei pentru enciclica asupra Poloniei.

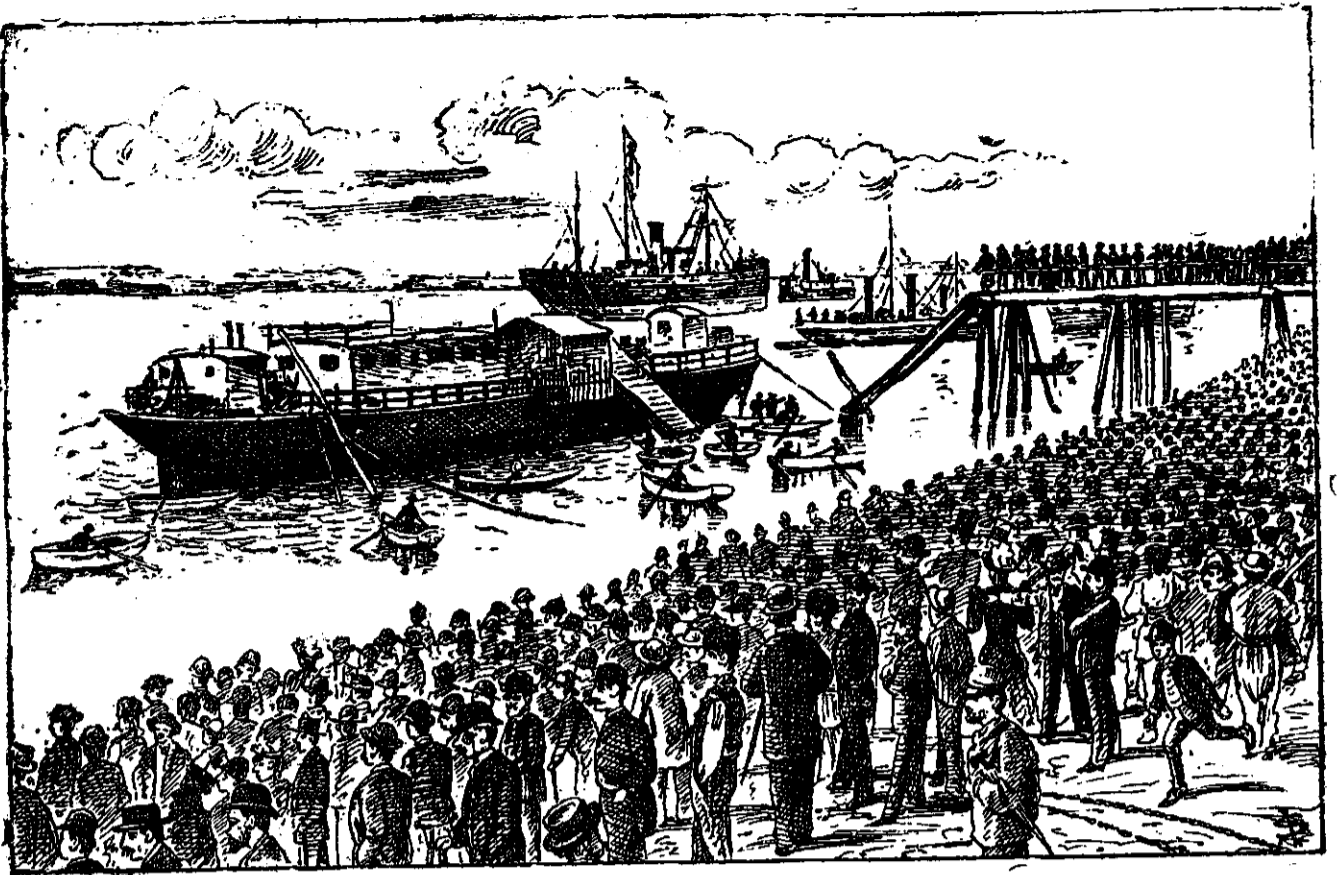
Germania.—În secția alienaților din spitalul de la Stuttgart, un bolnav, după ce sparse un geam gros, a strecurat un cearșaf până la un bec de gaz și și-a putut da foc plămonei. Nenorocitul a murit asfixiat; începutul de incendiu a putut să fie potolit.

— Un proces de presă interesant s'a judecat la Metz, în Alsacia.

Un tînder student, care litografiase o protestare în contra domniei germane, a fost trimis înaintea juraților.

Aceștia l'au achitat, considerându-l ca neresponsabil.

Austro-Ungaria.—Se scrie din Praga că acolo au fost arestați 5 membri ai societății secrete «Omladina». Toți 5 sunt studenți în drept și medicină. Ei vor fi dați judecării, învinovații fiind că au răspândit manifeste revoluționare și au atacat dinastia de Habsburg. — Improprietățile țeranilor maghiari pe proprietățile statului în Banat

Debarcaderul agenției vapoarelor austriace la Brăila. — (Vezi explicația).

se fac cu mare grabă. Muncitorii români sunt nevoiți să emigreze.

Anglia.—La marca cursă de cai din Londra (Derby) a biruit calul ministrului președinte, lordul Rosebery. Distanța era de 2400 de metri, iar premiul de 140.000 de fr. Lordul Rosebery are cei mai frumoși și cei mai de rasă cai din Londra.

— Prințul de Wales într'un cerc intim, a declarat că, atunci când mama sa, Regina Victoria, ar muri, el nu va lua succesia tronului, ci va lăsa pe fiul său cel mai mare să domnească.

Rusia.—Marele principe Gheorghe, care se află actualmente în Caucaz, e greți bolnav. Se vorbește în Petersburg că familia imperială rusească se va duce în curând la Tiflis ca să stea vre-o câteva zile lângă patul bolnavului. Se zice chiar că împăratul va amâna marile manevre militare.

— Printr'un ucaz, Țarul a ordonat ca proprietarii și arendașii să ierte cu 10 % din datoriile lor tuturor țăranilor și să le dea avansuri, la nevoie mare.

Turcia.—Kedivul, după stăruințele sultanului, s'a decis să rămăie în Egipt, ca să nu se producă vre-o revoluție. O ruptură cu Anglia ar fi hotărâtă.

NOTA SATIRICĂ

— Și zic că licorul fabricat de d-v. e veritabil?

— Foarte veritabil.

— Și cât costă?

— 5 fr. chilogramul.

— Uite ce... eu de cumpărat nu cumpăr, dar fiind-că soacră-mea im' tot spune că-î place licorul, voiam să știu cam câtă economie fac în ciuda ei...

ȘTIRI

Duminică.

Alaltă-ieri Vineri la ora 5 și 50 minute p. m., cu trenul de Verciorova, a plecat din capitală, publicistul italian d. Roberto Fava.

D. L. Cazzavillan, directorul nostru, împreună cu redactorii Marinescu (Marion) și Mirto au însoțit până la gară pe marele filo-roman.

D. Cazzavillan a oferit în numele coloniei italiene, d-lui Fava, un frumos și elegant neceser de lemn de măsline artistic sculptat și garnisit în aur, coprinzând tot ce trebuie pentru scris, zicându'i, aceste cuvinte:

— 'Îți ofer în numele coloniei italiene aceste neceser pentru ca cu pana dintr'ensul să aperi cu toată căldura în tot-d'a-una, cum ai sperat și până acum, interesele României libere, care acordă ospitalitate la mi' de italieni și, pentru a apăra sfânta cauză a fraților noștri de peste munți.

D. Fava a mulțumit strângând mâna d-lui Cazzavillan și promițându'i tot-d'odată că va implini cu sfințenie rugăciunea de mai sus.

El ne-a rugat de a mulțumi tuturor românilor de bine-voitoarea primire ce 'i s'a făcut, adăugând că nu va uita nici odată demonstrațiunile de iubire ale cărui obiect a fost.

Contrabandistul Petre Radu, despre a cărui prindere am vorbit în numărul trecut, e un vechiu ocaș; el are șapte nume și a făcut parte din banda lui Stancu Lupu.

Azi dimineață AA. LL. RR. principele Ferdinand și principesa Maria au părăsit capitala Angliei.

AA. LL. RR. vor veni direct spre România.

Azi Duminică se încep în grădina Stavri reprezentațiile trupei române de comedie și vodevil, sub conducerea d-lui I. D. Ionescu.

O telegramă sosită alaltă-eri după prânz anunță că satul Băcești, din județul Prahova, este în flacări.

Ieri, s'a terminat cursurile tuturor facultăților de la Universitatea din București, pe anul școlastic 1893-94 și până la 20 Iunie se țin examene.

M. S. Regele va inspecta Marțea viitoare trupele concentrate la Cotroceni. Tot în săptămâna viitoare Maestatea Sa va asista la experiențele ce se vor face la Chitila cu noile cupole.

La examenul al III de licență în drept au reușit cu succes d-nii N. Iordanovici, Vanghele și Ionescu Constantin.

D-nii generali Arion, comandantul corpului II de armată, și Lahovary, comandantul diviziei IV, au inspectat trupele concentrate pe platoul de la Cotroceni.

Alaltă-eri s'a hotărît în consiliu de miniștri modul cum trebuie să se facă repartiția subscripțiunii Băncii Agricole. Din cauza numărului celui mare al subscripțiunilor și al sumelor subscribe s'a admis ca subscrierea să fie de 20 milioane în loc de 5 milioane.

Aceste 20 milioane sunt divise în 40.000 acțiuni a 500 lei.

Fiecare subscriitor de 4 acțiuni ireductibile va primi numai câte 2 acțiuni.

Tirgul anual al Moșilor va începe mâine.

M. S. Regele va vizita tirgul Joia viitoare și va împărți cele 4 premii de câte 1000 de fr. pe care primăria le dă negustorilor mai meritoși.

D-nii colonel Rosetti, din al 27 regiment din Bacău și colonelul Zamfir Vasiliu, din al 12 Cantemir, se permută între ei pe ziua de 1 Iunie.

Consiliul de miniștri a aprobat noul regulament relativ la serviciul conțencios al efortier spitalilor civile.

Membrii grupului interparlamentar român pentru pace se vor întruni azi în sala bibliotecii Senatului spre a alege o delegație, care va trebui să meargă la Haye spre a asista la conferința interparlamentară.

DEPESI

Gvernul nu are încrederea majorității

Christiania, 28 Mai.

Președintele Stortingului a propus să trimeată Regelui o adresă în care să declare că guvernul nu are încrederea majorității și să protesteze în contra armamentelor clandestine a năvilor de război. D. Hongland a propus să se supună procurorului de Stat raportul comisiunii asupra măsurilor militare extraordinare luate de guvernul din 1884 la 1893. Aceste propuneri vor fi discutate în viitoarea ședință.

O notă

Madrid, 28 Mai.

Statele-Unite au trimis Spaniei o notă în care reclamă rambursarea a 22½ milioane pesetas care au fost luate pe nedrept de vama din Cuba.

Criza ministerială ungară

Budapesta, 28 Mai.

D. Wekerle a conferit cu mai toți colegii săi din minister și cu alte personaje politice în prezența d-lui Banffy, președintele Camerei.

Impăratul a primit la 6 ore pe d. Banffy și apoi pe d. Wekerle, cu care s'a întreținut în timp de $\frac{3}{4}$ de ceas. Impăratul va face cunoscut mâine hotărârea sa.

«Budapest r Correspondenz» anunță că după audiența ce a avut la împărat, d. Wekerle a avut nouă conferințe cu mai multe personalități ale partidului liberal.

D. Szilagyî a declarat că chiar în cazul când n'ar face parte din cabinet, dsa va sprijini orice minister liberal, ce va avea programul actual.

«Budapester Correspondenz» adaugă că criza este pe cale de a se stârși.

40 de persoane otrăvite

Paris, 27 Mai.

În orașul Saint-Etienne s'au îmbolnăvit 40 de persoane, prezintănd simptome de otrăvire. 5 doctori îngrijesc de bolnavi, dintre care 7 au și murit în cele mai crude suferințe. S'a dovedit că nenorocirea s'a întâmplat din cauza lăptelui otrăvit. S'a început o inspecție riguroasă la toate fermele din împrejurimi.

Excesele greviștilor

New-York, 28 Mai.

Greviștii continuă să atace pe lucrătorii cari lucrează, maltratează pe implegiații cari însoțesc trenurile încărcate cu cărbuni. Mai multe punți au fost arse pe linia Baltimore-Ohio.

Desmintire

Viena, 28 Mai.

«Fremdenblatt» desminte din izvor autorizat știrea dată de «Correspondentul din Budapesta al «Nouvel Presse» și după care d. de Kalnoky ar fi amenințat că își dă demisia în cas când d. Szilagyî nu ar mai fi ministru; este inexact că ministrul afacerilor străine să fi trimis o asemenea depușă la Budapesta.

Serbare aniversară

Budapesta, 28 Mai.

Cu ocaziunea aniversării a 27-a a încoronării regelui, cea mai mare parte a edificiilor sunt pavozate. S'au organizat serbări în toate școlile.

Criza ministerială italiană

Roma, 28 Mai.

Se asigură că d. di Rudini ar fi declinat oferta de a intra în cabinet; însă ar fi promiș să sprijinească noul guvern, dacă programul său promite economii serioase. Negocierile între d-nii Crispi și Zanardelli continuă și pare că vor izbucni.

Amiralul Brin a fost chemat la Roma.

JOCURI

ȘARADA

de d-nu Eduard Mirto (Loo)

Direct citit o să găsiți
Ființă că sunt eu,
De și eu încă sunt mereu
Bătut de Dumnezău...
Invers citind'o o să aveți
Ceva ce vă e drag,
De și mereu eu fug și scap
Când crezi că sunt pe prag.

Orice persoană ce ne va trimite deslegarea exactă a acestei șarade, cel puțin până la 3 Iunie curent, va participa la tragerea la sorț a unui frumos roman.

Constatând că multe persoane ne trimit deslegări la ghicitorile noastre fără să citească nici car ziarul, ci numai din simpla auzite, am hotărât d'aci înainte a nu mai publica numele de cât al celor deslegători cari ne vor trimite, dimpreună deslegarea, și couponul tăiat de pe pag. 4 a ziarului.

Deslegarea șaradei din «Universul Literar» No. 20 este:

TRAMVAI

Au deslegat:
București: d-ra Anetta Leontescu; d-na Maria St. Grigorescu; d-nii Arthur Benovief, Ilie I. Sinaer.
Gara Bibești: d-nii Athanasie Zaharia, Ionitâ Bobeanu.
Brăila: d-nii Tomițaș J. Theodoriano.
Craiova: d-rele Filofteia Gherghina, Aritel Niculescu.
Cepenița (com.): d-na Sevasti Scutari; d-nii Grigore Scutariu, I. Ionescu, George Crețescu.
Focsani: d-ra Elisabeta Antonescu.
Galați: d-nu Christian G. Goiciu.
Giurgiu: d-ra Ecaterina Mihăilescu.
Ploiești: d-nu Petre M. Petrescu.
Târgoviște: d-ra Maria N. Vasilewsky.
Vaslui: d-nu Moritz Cahana.
Premiul a fost câștigat prin trage la sorț de d-nu Ionitâ Bobeanu din com. Bibești.

Desinfectantul „NAVA”

— Aprobata de consiliile sanitare superiore ale României și Italiei.
— Premiata în anul 1892—93 cu medale de aur și diplome de onoare și de excelență la expozițiile internaționale de igienă, științifice și industriale din orașele Paris, Londra, Bruxelles, Anvers, Saint-Cille-Bruxelles, Geneva, Marsilia și Tunisi. (Diplomele originale sunt la dispoziția publicului la administrația ziarului UNIVERSUL).

— Analizat de d. doctor chimist Bernard și recunoscut de dsa ca compus din elementele cele mai eficace pentru a desinfecta.

■ Desinfectantul Nava este cel mai puternic și cel mai economic desinfectant cunoscut până azi pentru a desinfecta apartamentele, privățile, vagoanele, ru-făriile, etc. etc.

■ Cu Desinfectantul Nava se poate desinfecta trupul pe calea băilor, gura și dinții și se pot omori orice insecte, ca omizi, păduchi, purici, ploșniți, etc.

■ Desinfectantul Nava este de 20 ori mai puternic și mai economic de cât acidul-fenic și orice alt desinfectant.

■ Desinfectantul Nava dizolvat în apă în proporție de unu la mie face să dispară orice miros de putregăit, pe când acidul fenic dizolvat în proporție de unu la sută nu produce nici un efect.

■ Fiecare familie care va fi a-provizionată cu Desinfectantul Nava, va fi păzită de holera.

Prețul: O cutie de 1 kgr. Lei 3.50.— O cutie de $\frac{1}{2}$ kgr. Lei 2.00.

Depozitul principal la administrația ziarului UNIVERSUL strada Brezoianu No. 11, București.—În Brăila la d. Constantin Popescu, corespondent al ziarului nostru.

Celebru doctor-igienist Montegazza, zice că cea mai bună apă pentru masă este **Apă Nocere Umbra**, sorginte îngerească care chimicamente pură (fără microb). — Se vinde numai cu 60 bani sticla de 1 litru la administrația ziarului UNIVERSUL, str. Brezoianu No. 11, București.

MARE DEPOZIT de PĂLĂRII

Pentru bărbați și copii, de la lei 1.70 la lei 6.50 bucată.

La administrația ziarului «Universul», Strada Brezoianu No. 11, a sosit un transport de pălării, fason ultima modă, cari se vând cu următoarele prețuri:
Pălării mo' pentru vară . . . Lei 1.70
Pălării mo' ultima modă . . . » 3.—
Pălării tar' ultima modă . . . » 4.80
Pălării tar' ultima modă . . . » 5.50
Pălării roșii, verzi și albastre, pentru copii. . . » 2.50
Pălării marinari, pentru copii . . . » 3.—
Pălăriile sunt de culoare neagră, maron, gri, beige și tabac.

Nici cu 40 la sută mai scump nu se pot găsi asemenea pălării în toată țara. Vindem effin ca să aducem serviciul publicului nostru cititor.

Toate boalele secrete

LA BĂRBAȚI ȘI FEMEII — vindecate în câte-va zile —
Un medicament declarat de toți marii medici din lume ca cel mai bun în vindecarea a orice fel de boale secrete la bărbați și femei, și care nu produce greață, nu strică pofta de mâncare și nu are nici un gust rău. Este **Extractul de Copaiună și Pariglină** al d-rului Thorn, din Londra, aprobat de consiliile sanitare superioare din România și Italia, și preparat în marele stabiliment chimic al d-rului Bertelli din Milan.

Acest extract vindecă în 36 ore sculamente noi și în câte-va zile cele mai vechi și mai rele boale la bărbați și femei, precum: *Blenoragie, fluoriile albe, boalele uretrale și uretrine, reștrângerile uretrei, durerile de spată și de ri-nichi, iritațiile uretrei, ale bătăsei, ale uterului, catarul bătăsei, boala de peatră, erupțiunile scorbutice, oprirea și nestăpânirea urinei*, etc. Intrebunțarea este lesnicioasă și se poate ține în cel mai mare secret.

Expedierea se face cu cea mai mare discrețione. — Un vas cu instrucțiune în românește costă 6 lei 50 bani.

Depozit pentru toată România la Drogheria Centrală a domnului **Mihail Stoeneșcu**, farmacist, Strada Academiei No. 2, București. Mai se vinde la farmacia «Ochiul lui Dumnezău» Victor Thüringer, Calea Victoriei No. 154, București și la toate farmaciile din țară.

■ Toate borcanele ce nu vor avea pe din-ătara pecetea administrației ziarului «Universul» și pe d'îmăntură o instrucțiune în românește tot cu pecetea ziarului «Universul», se vor refuza ca falsificate.

Toate boalele

— de ficat, stomac și inimă —
se vindecă întrebunțându-se **Hapurile vegetale indiane** precum și **Amar Indian** ale d-rului W. SIMON, preparate în marele stabiliment chimic al d-rului Bertelli, din Milan. Aprobate de consiliile sanitare superioare din România și Italia. Afară că vindecă galbănarea, atacurile de venin, colica epatică, tumorile la ficat, inflamațiunea splinei, incuieră de tranșii, disenteria, gastritele catarale, indigestiunile și nepofta de mâncare, durerile de stomac, durerile de cap, boalele uterine, încetarea periodului, period puțin și întârziat, periodul cu durere, panglică, slăbirea vederii provenind din alterația sângelui și ficatului, nevrosele, palpitație de inimă și idropisia. **Hapurile vegetale indiane și Amarul Indian sunt și cel mai bun curățitor al sângelui stricat**, în urma boalelor ficatului sau ale efectelor de microb și miasme palustre (băltoase). Păilele indiane costă lei 2.80 și Amarul Indian lei 3.

Depozit pentru toată România la drogheria centrală Mihail Stoeneșcu, farmacist, strada Academiei No. 2, București. Mai se vând și la farmacia «Ochiul lui Dumnezău», Victor Thüringer, Calea Victoriei No. 154, precum și la toate farmaciile din țară.

Cutia adevăratelor Hapurî indiane și flaconul cu Amar indian vor avea o instrucție în limba română și vor purta pecetea administrației ziarului «Universul». Toate aceste medicamente care nu vor avea instrucțiunea cu pecetea ziarului «Universul», se vor considera ca falsificate, prin urmare nu se poate garanta efectul lor.

A. Kibrick
— DENTIST —
s'a mutat din Piața Teatrului în Strada Nouă
— No. 6 —
(Casa proprie)
Vis-a-vis de hotel Capșa
alături cu farmacia Brus.

Consultațiuni speciale
Bôle nervoșe și Boale de ochi
Examen atent și îngrijire conștiințioasă
Doctorul **ALEXANDRU ATHANASIU**
de la Facultatea din Paris
Consult. de la 3—6 p. m. Calea Văcărești 102

AVIS
Se dau bani cu împrumut pe ipotecă în primul rang și după credit următoarele sume: Lei 300.000, 200.000, 100.000, 80.000, 60.000, 50.000, 40.000, 20.000, 14.000, 12.000 și 10.000 Lei, în condițiuni avantajoșe. A se adresa pentru deslușiri la Agenția Generală a «Universului», Str. Brezoianu No. 11, București.

MARE STABILIMENT
DE
FOTO-ZINCOGRAFIE
al ziarului **UNIVERSUL**
În acest Stabiliment sosindu-ne 4 lucrători din străinătate, se poate executa orice ilustrație cu o perfecție ca și în cele mai mari stabilimente din Europa, cu un preț mai effin ca orice unde. Se pot executa clișeuri de portrete, peisaje, planuri și în sfârșit orice ilustrații atât direct din fotografie cât și după un desen m-oare-care.

ORICE BĂTURĂ DISPARE
în câte-va zile, întrebunțând
Premiatul **„CALIFUG LASZ”**
Efect sigur garantat
Un sacon lei 1.60. Se află de vânzare la administrația ziarului UNIVERSUL și la depozitele de ziare din Craiova, Galați, Brăila și Iași.

!! NOU TATE !!
Ceasornice remontoir de metal soarel aurite numai lei 15.50.
Ceasornice remontoir cu 2 capace frumos gravate de metal soarel aurite cu aur cel mai fin, pentru bărbați, care nu se poate deosebi de un ceasornic de aur veritabil, care ar costa 200 lei. Mersul sigur și garantat lei 15.50.
De vânzare la administrația ziarului «UNIVERSUL» strada Brezoianu No. 11, București. Se mai află un mare depozit de lanțuri de metal soarel aurite foarte fine cu lei 1.50, 2 lei și 902— bucată.

Se caută
Mai multe fete croitoreșe care să știe a lucra și cu mașina. A se adresa în str. Tărăuitor No. 79.

„UNIVERSUL LITERAR”
— No. 21 —
Acest coupon se va tăia și se va trimite împreună cu deslegarea, în caz contrar nu se va publica numele deslegătorului.

SECRETUL UNUI MOMENT
Roman de Emile Richebourg
PARTEA II
Negustoreasa de toalete
XVIII
Tristetea Georgetei
— Bine, d-nule.
În momentul acesta intră un om în cafenea și se pune la o masă.
— La revedere, d-nule.
Și Forestier care nu considerase și nu considera pe fiică-sa de cât ca un instrument de a da de berechet, eși foarte liniștit de la Fasanul aurit.
Georgeta se sculase și, după ce servi pe mușterii, se puse iar la lucru, mereu visătoare.
Se gândia la multe lucruri, s'ermana Georgeta, însă mult mai puțin la numele mare și la averea imensă, ce voia acele persoane să i inapoiască, de

cât la Paul Lebrun care i luase așa de tare inima în stăpânire, în cât ea nu mai exista de cât pentru el și nu mai vedea nimic în afară de el.
Trecuseră opt zile și Paul nu se mai arătase; așa dar tinerul acela în care își pusese toată încrederea, fericită că găsisse în el un sprijin, un devotament, o înșelase, îi spusese minciuni când îi afirmă că o iubește!
Și dânsa crezuse în vorbele i învăpăiate de dragoste și fără nici o bănuială se lăsase a fi imbrăncită spre dânsul de ceea trebuință imperioasă de a iubi de care i era sufletul plin.
Paul o înșelase și nenorocita de dânsa își dăduse lui tot sufletul, își pusese în el toate speranțele de fericire în viitor. Din toate acestea nu mai rămăsese nimic, de cât rana de nevindecat ce avea în inimă.
Dânsa nu fusese pentru acel artist de cât o jucărie de trecere de vreme. Ar fi trebuit să ghicească, să priceapă că dânsul n'o iubea, că vorbele lui erau minciuni. Ah! dacă ea fusese nebună apoi și dânsul fusese de tot crunt.
Se cutremură gândindu-se că într'un

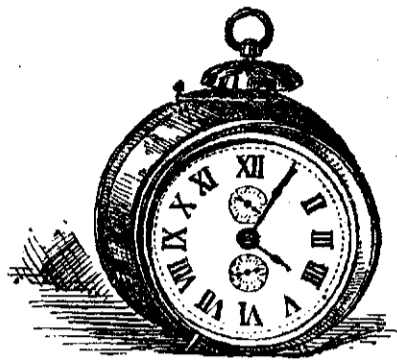
moment de uitare de sineși, ar fi putut să i devie amantă. Dânsul o respectase, nu abuzase de naivitatea, de nevinoșia, de slăbiciunea ei; ast-fel dânsa n'avea a l blestema cel puțin.
Cum se vede, Georgeta, după ce așeptase în zadar pe Paul, spre a avea cu el o explicație, acum îl învinovătea că o părăsise și totuși era încă în inimă ei ceva nehotărît care apăsă încă pe tână.

PARTEA A TREIA
Fiul
I
O vizită
Emiliana Lormont, fiica marchizului de Mimosa, trăia liniștită cu Caterina Martinet în micul său apartament din str. Godot de Mauroi.
Dânsa nu se mai gândea la acele hârtii furate de Forestier, regăsite de negustoreasa de toalete și despre care i vorbea Margareta, într'un chip nehotărît de alt-fel: n'avea cum să bănuiască importanța ce avea acele hârtii pentru,

schimbarea ce puteau să aducă în sôrta ei.
Pentru dânsa, acele hârtii ce trebuiau să fi conținut secretul nașterii sale, erau de mult pierdute fără speranță de a fi regăsite.
Ar fi fost nespuse de uimită dacă ar fi venit cine va să i spună că hârtiile, regăsite într'un chip aproape miraculos, puneau în ferbere creerii unui om și a unei femei făcând să se nască poște lacome, speranțe nebune, și că acel om și acea femeie aveau a se servi de hârtii pentru a o înlocui pe dânsa, adevărata fiică a marchizului de Mimosa, cu o altă fată care trebuia să fie complicea inconștientă a unei așa mașinării îndrăznețe.
Emiliana obicnuită cu lucrul, avea tragere de inimă pentru viața retrasă, liniștită, casnică; nu semăna de loc cu alte fete de seama ei care umblă la come după tot felul de petreceri și au neincetat tot felul de visuri cari nu se pot realiza.
(A se citi urmarea în «Universul» politic de mâine dimineată, Luni.

CASA DE SCHIMB
Nachmias & Finkels
 No. 8 in nonl palat Dacia-România, strada Lip-
 scani, în fața palatului băncii Naționale
 Cumpără și vinde tot felul de efecte
 publice, bonuri, acțiuni, scotează cu-
 pône și face ori-ce schimb de monezi.

Mare deposit de ceasornice

<NE MAI POMENT DE EFTIN>

- Ceasornic de buzunar, de nichel (remontoir) 5.60
- Frumoase ceasornice de masă, cu deșteptător. 4.90
- Ceasornice de masă cu deșteptător, de lemn sculptat, înălțime 35 centimetri. Aceste ceasornice sunt o adevărată podoabă pentru un salon. Nicu cu 40 lei nu se pot cumpăra în România asemenea ceasornice. Noi le vindem numai cu 15.50
- Ceasornice de masă cu deșteptător, formă patrată de aluminiu și metal galben așa zise «Mercur», de o frumusețe și eleganță rară. Le vindem cu prețul fabricii. 14.-
- Ceasornice de masă cu deșteptător, de metal, așa zise «Student». Foarte frumoase și solide. 10.50
- Ceasornice remontoir de nichel. 9.-
- Ceasornice remontoir cu 2 capace frumoase gravate de metal soarelui aurite cu aur cel mai fin, pentru bărbați, cari nu se poate deosebi de un ceasornic de aur veritabil. 15.50
- Același ceasornic cu un capac, pentru dame 17.-
- Ceasornic de argint cu 2 capace frumoase gravate și aurite cu aur cel mai fin, pentru dame. Nicu o deosebită cu un ceasornic care se vinde cu 150 lei.— Bucata numai 21.-
- Ceasornic de metal oxidat cu un capac (remontoir-encre), pentru bărbați. 14.50
- Același ceasornic pentru dame. 16.50
- Ceasornic remontoir de metal oxidat zugrăvit cu flori (noutate), pentru bărbați. 16.50
- Ceasornic remontoir de argint cu 2 capace frumoase gravate, pentru bărbați. 19.50
- Același ceasornic cu un capac pentru dame lei 19 și cu două capace. 20.-
- Ceasornic de precizie remontoir (obser. Watch), superior aurcel, de nichel oxidat și de metal alb extra, pentru bărbați 22.50
- Frumoase ceasornice de metal oxidat (Calendar-encre) indicând orele, minutele, secundele, zilele, lunile, cât avem ale lunii și fazele lunare, bucata numai 32.-
- Ceasornic remontoir de aur 14 carate cu un capac frumos gravat, pentru dame. 34.50
- Frumoase lanțuri de oțel pentru ceasornice. 70 bani.
- Aceleași lanțuri aurite sau argintate 90 bani.
- Alte lanțuri mai fine cu lei 1.20, 1.50 și 2 lei bucata.
- De vânzare la administrația ziarului «Universul» str. Brezoianu No. 11, București.
- N. B.—Toate ceasornicele noastre înainte de a fi puse în vânzare, sunt reparate de unul din cei mai buni ceasornicari aduși de noi în țară din Geneva (Elveția); prin urmare putem garanta de mersul foarte regulat.

Cură de Primă-vară

Cele d'întăiu săptămâni de primă-vară sunt de obicei timpul în care avem trebuință de un corectiv al funcțiilor corporale adese ori alterate prin viața de iarnă. Pentru acest scop.

MATTONI'S
GISSHÜBLER
 APA MINERALA

aprobata de Academia superioară de medicină din Paris, este recomandată în special din partea medicilor.
 Pentru cura de casă și anume și Cură anterioară a băilor: Karlsbad, Marienbad, Franzensbad și alte locuri de cură.
Heinrich Mattoni, Karlsbad și Viena.

Eliseum „LUTHER“

IN TOATE ZILELE
CONCERT MUZICAL

Dirigeat personal de d. Capel-maistru

KRATOWIL
BERE EXCELENTE

MÂNCĂRI RECI

Tram-care la dispoziția publicului

KRONDORF SURSA
KRONDORF Stephania
Apa Naturală

Cea mai bună acidulată superioară tutulor apelor minerale existente până acum foarte bogat în
ACID CARBONIC
 și în **baze carbonice** un excelent digestiv bun diuretic și un eminent profilactic la boala epidemice.
 Cu **vin** întrebunțat dă o băutură plăcută.
 Cu **sirop**, o **limonadă răcoritoare**, din cauza bogăției **acidului carbonic**.
Depozitul general la Farmacistul VIC'OR THURNGER
BUCUREȘTI.—Calea Victoriei 154.—BUCUREȘTI
 Depozit în toate Drogueriile mari din țară și în toate farmaciile principale.
 Asemenea se găsesc în magazinele bune de coloniale, în hoteluri și în toate restaurațiunile de primul rang. 1800.—(8)

STATIUNEA CLIMATICA „SOLCA“
— IN BUCOVINA —

Deja de mult cunoscută publicului român, situată la o pozițiune naturală admirabilă, incongruată de păduri de brad și molid, cu aer foarte ozonifer și lipsit de colb, cu două stabilimente de hydrotherapie, înzestrate cu cele mai noi și bune aparate hydro și electrotherapeutice, cu izvoare minerale naturale de tot felul, precum băi de slatină naturală din izvoare din Solca, băi din extract de funze, de brad, molid, etc., băi de săpun, malt, etc., cu o altă secțiune de electrotherapie, masaj și cură de inhalatiune. «Cure pneumatice după modelurile din Gleichenberg și Reichenhall».
 Cure cu zer de oase (jintia), lapte dulce și kefir. — La stațiunea climatică Solca, se află locuințe frumoase, confortabile și estine, o bucătărie excelentă și camere complet arangate.—Prețurile foarte moderate.
Sezonul începe la 15 Mai și durează până la 15 Septembrie
 În timpul sezonului se află la Solca o muzică foarte bună, teatru, reuniuni, etc. Două medic, farmacie și un biuro de telegrafo-poștal, se află la dispoziția vizitatorilor.
Din România calea cea mai apropiată este prin Burdajeni, Ițcani, Hadikfalva, Rădăuți. Informațiuni precum și prospecte se dau de
 Președintele comisiunii de cură.
Dr. H. FORAS.
 1660.—(16)

!16.500 CEASOARNICE! A. Wasmuth & Comp.
— CU INELE CONTRA BĂTĂTURILOR —

s'au vândut în timp de 9 luni în România
 Dovadă că aceste inele constituie astăzi **GEL MAI SIGUR REMEDIU** în contra bătăturilor, depărtându-le, fie ele cât de înrădăcinate, în timp de 3 până la 4 zile.
Costul Ceasornicului Ln. 1.25. — De vânzare la toate farmaciile și drogueriile din țară.
 Depoul general pentru toată România la **VICTOR THÜRINGER**, farmacist, București, **Galen Victoriei 154**, de unde se trimite contra Ln. 1.60 franco în ori-ce localitatea țării.

MEDIC și CHIRURG
Z. OTTO

Am onoare a anunța onor. public și în special onor. mea clientelă că m'am mutat **Calea Victoriei No. 111 (pedul Mogozuel)**, unde dau **consultări medicale pentru ori-ce fel de boale de la 8—10 ore dimineața de la 2—4 ore după prânz și de la 6—8 ore seară.**—Tot odată îmi permit a strage atenția suferinșilor că, cunoscând de aproape toate medicamentele răposatului Doctor Drasch, precum și metoda sa de tratament, pățimașii cari doresc a fi tratați după metoda demnului Dr Drasch, vor fi tratați astfel.
 Bolele secrete la bărbați și femei sunt tratate cu succes sigur după metoda mea.
 Tuberculoza (oftică, atac), la începutul ei, dacă nu va fi prea avansată, garantez complet vindecare; o mulțime de acte de mulțumiri stă la dispoziția bolnavilor.
 86

Somiere elastice

cele mai solide, pentru paturi, se fabrică în atelierul de țesături de sîrmă a lui

LUIGI CAPRARI
 —Calea Griviței, 110—

Somiera solidă și elegantă, născută de Luigi Caprari, a fost premiată cu premiul I la concursul din **Tirgul Mosilor.**
 În fabrica aceasta, se confecționează **grătare, dermoane speciale pentru alegerea nisipului, petrișului, nezhinei și altele.** 681

Mare deposit de cravate

La administrația ziarului «Universul», se află un mare deposit de cravate de fail, satin și foulard, cu prețul de la 0.70 bani bucata până la 2.40.

SALVADENT

REMIU SIGUR pentru înlăturarea durerilor la masele și de dinți stricați, precum și a boalelor de gingii, gură și gât, vindecând chiar neutilizabil mios de gură și guturaiul: (troahnă, rănușală, gâlcile, anghină, abudă, orbalii, fisturi, roșeață, gingiile mâncate, umflături în salci, rădă, piatra și putrigaiul dinților gănuși).
SALVADENTUL se mai poate întrebunța cu succes și în contra scurgerilor de urechi și de nas înlocuind nesuferitul «Iodoform» în toate ranele și răniurile, ca pansament.
 Pentru **salvarea denturii, vindecarea boalelor aci arătate și dezinfectarea igienică a gurii, s'a găsit numai acest remediu sigur numit SALVADENT**, aprobat de consiliu sanitar superior civil și militar, precum și de înaltele autorități științifice, în urma experimentărilor bine apreciate prin spitale, Laboratori universitare și Cabinete ale dentiștilor, precum și prin numeroasa clientelă a mai multor medicilor cu reputațiune distinsă, asigurând prin certificate, buletine, scrisori de felicitări și mulțumiri multe pentru prețioasa descoperire a **SALVADENTULUI**, inventat de d-nu **S. Popini**, vechiul farmacist șef al spitalelor civile din capitală, care a izbutit să prepare acest medicament sub formă de pulvere antiseptică, analgesică, calmantă, topică, resolutivă, desecconționând membrana mucoasă și lesinfectând energia gura, fără nici un pericol de otrăvire; înghițindu-se chiar și de un copil, de ore se la unele din boalele arătate **SALVADENTUL** se suflă în gât. Gustul și mirosul medicamentului sunt destul de plăcute.
SALVADENTUL se găsește la toate farmaciile (Depozite la drogueriile din București precum și la Administrația ziarului «Universul»), și la inventator.
 Cutia 1 Leu.

Anunțiu foarte important
PREȚURILE REDUSE, Eftin de tot.

- Pentru sezonul verii, Sărbători și vizite —
- Dulcețuri toate fructele cu vanilie foarte estine; gerbeturi toate gusturile . . . kilo 1.60
 - Sirop smeură, lămâe, vișine, coacăze . . . 2.—
 - Licheruri Ananas, Șartroze, Bene-decline, Chiruso, Piperment . . . 2.80
 - Alaș Cumel veritabil . . . 2.40
 - Licher Napoleon . . . 2.—
 - Cacao a la vanilie . . . 3.50
 - Rhumuri și Licheruri de fructe și vișinate. Romuri Englezești . . . kilo 1.50
 - Jamaică . . . 2.40
 - Vanilie și Ananas . . . 3.20
 - St. Georges . . . 4.—
 - St. Helenes . . . 5.50

MARE DEPOSIT de SPIRT RAFINAT

- Spirit dublu rafinat . . . Litru 1.80
- Spirit de vin pe fructe . . . 1.50
- Alcohol absolut 96 la 100 . . . 2.—
- Spirit de lustru și mașină . . . 1.80
- Tuică veritabilă bătrână Litru 1.20, 1 și 90 b. Prăjituri proaspete în fie-care zi 10 b. bucata. Rachiuri cu bune gusturi pentru menajiu casei de la 1 fr. litru în sus.
- Bomboane, șampanie, licheruri streine, pentru nunți și botezuri, foarte estine.
- Toate mărfurile de cofetărie cu prețuri admirabile de estine.
- Pentru d-nii cafegii și comercianți se face reducere din acestea.
- Cofetăria, T. D. Crețulescu.
 — LaINGER —
 1590.—(10) Str. Carol I No. 47.

POMADA ITALIANĂ

Contra **cheliei** găsim în fie-care zi în ziare, proclamate ca remedii sigure, niște specialități neeficace și chiar periculoase. Pomada pe care noi o prezentăm publicului nu trebuie de sigur pusă în rândul acestor false remedii și mi se vindecări obținute atestă eficacitatea și infaibilitatea ei.
Pomada Italiană e un produs serios studiat, stimulant și nutritor, un regenerator foarte puternic al părului și infaibil, ale că are proprietăți balsamice, introducându-se prin porii pielii, întărește rădăcina părului, împiedică atrofierea bulbilor și face să crească în câte-va săptămâni părul și barba, dacă vitalitatea tubului capilar nu a de tot stinsă.
Pomada Italiană, afară de aceea că oprește căderea părului și curăță părul de toate murdăriile ca: mătreața și altele, fiind tot-d'a-una sănătos, moale și lucios, mai are și incontestabila proprietate le a preveni albirea părului.
Pomada Italiană redă părului lucirea sa și e foarte folositoare pentru copii mici, le oare-ce, pe lângă că ea curăță perfect părul, îi face să devie des și creș.

Recomandăm această pomadă, care posedă cel mai plăcut miros, pentru întrebunțarea zilnică ca să evite cosmeticurile vătătoare pentru fixarea părului, cari sunt cauza principală pentru care se strică țesătura capilară.—Flaconul lei 4.50.
 N.B.—Am constatat că niște speculanți au falsificat această pomadă imitând eticheta și altele. Pentru ca publicul să nu fie înșelat, înștiințăm că adevărata pomadă italiană se vinde în București numai la administrația ziarului «Universul», strada Brezoianu No. 11, și la Biurotul calculator Calca Victoriei No. 150.
 Se mai găsește și în următoarele orașe principale: În Galați: la corespondentul nostru, strada Domnească, sub hotel Concordia, vis-a-vis de noua cofetărie Centrală. — În Iași: la d. E. I. Brumer, depozit de ziare, str. Golia No. 46, foste dughenele băncii. — În Brăila: la d. Constantin Popescu, librar, calea Regală No. 31. — În Craiova: la d. I. G. Coșoveanu, librar și depozit de ziare, strada Unirei. — În Roman: la librăria K. Rottemberg, strada Ștefan-cel-Mare și strada Primăriei. — În T. Ocna (jud. Bacău): la d. I. Apostol.

Impotența Bărbatului și Sterilitatea femeii (Nepuțința de a face copii), precum și slăbiciunea de memorie, slăbiciunea d'a vedea și d'a arzi, poluțiunii suși perderi nopturne, fiori albe la femei, boalele toate cari provin din prea mult abuz al plăcerilor, se vindecă de sigur întrebunțându-se **GLOBULELE RECONSTITUANTE** ale dr. Taylor, aprobate de consiliile sanitare superioare din România și Italia, preparate în marele stabiliment chimic al D-ului Bertelli, din Milano, considerate cu drept cuvânt de dr. Duplais de la Academia franceză ca cel mai reconștituant cunoscut până acum.

Un flacon cu instrucție costă lei 8.50.
 Depozitul pentru toată România e la Drogheria Centrală a d-ului Mihail Stoenescu, farmacist, Strada Academiei No. 2, București. Mai se vinde la farmacia «Ochiul lui Dumnezeu», Victor Thüringer, Calea Victoriei No. 154, București și la toate farmaciile din țară.
 Adevăratele flacoane cu globule Taylor, ver și înfășurate sub cămașă cu o instrucție în românește, stampilată cu peceta administrației ziarului «Universul».